

NOVI NACRTI PREDSEDNIKA ROOSEVELTA

Washington, D. C., 7. novembra. — Predsednik Roosevelt povabi časniške poročevalce k sebi vsak teden dvakrat, katerim obrazloži bolj važne točke svojega poslovanja, tako jim tudi naznanja svoje bodoče načrte.

Pri zadnjem tozadavnem sestanku je predsednik poročevalcem omenil, da bodo dobivali vsi vladni uslužbenci od prvega julija naprej zopet polno plačo, oziroma za 5 odstotkov več kot sedaj. V svrhu ekonomskega varčevanja je predsednik že svojačasno odredil 15 odstotkov znižanje plače vladnim uslužbencem, tako tudi samemu sebi; zadnji kongres je od tega znižanja opustil že 10 odstotkov. Ker se pa v deželi cene življenjskih potrebščin vedno dražijo, bo predsednik pri prihodnjem zasedanju kongresa začetkom januarja priporočil, da se opusti še ostalih 5 odstotkov, da bodo dobivali vladni uslužbenci polno plačo.

Da bo mogoče še v bodoče pomagati številnim brezposelnim, namerava predsednik Roosevelt uvesti novi vir ali način tem omilovanja vrednim v pomoč in sicer, da bodo morali deloma skrbeti zanje oni, ki imajo stalen zaslužek; v ta namen bo moral vsakdo ki dela plačevati od 1 do 5 odstotkov davka od svoje plače.

Ker bo imel predsednik Roosevelt na podlagi zadnjih volitev v obeh zbornicah veliko večino svojih pristašev, polga nanje veliko zaupanje pri prihodnjem kongresnem zasedanju dne 3. januarja. Glavne točke njegovega programa so: zavarovanje proti nezaposlosti, starostna podpora in splošna reliefna oskrba. Dalje je predsednik imenoval poseben odbor za izdelavo važnih načrtov za izboljšanje splošnega položaja industrije in delavskih razmer; temu odboru bo načeloval Frank P. Graham, predsednik državne univerze v North Carolina. Navedeni odbor bo imel svojo prvo konferenco v Washingtonu dne 15. novembra pod vodstvom delavske tajnice Frances Perkins, koje konference se udeležijo tudi predsednik Roosevelt.

Rekordni polet

Dne 8. novembra je znani ameriški avijatik kapitan Eddie Rickenbacker s svojim Douglas monoplanom preletel ves ameriški kontinent iz Los Angeles, Calif. v Newark, N. J. v 12 urah in 4 minutah. Razdalja med tem zapadnim mestom Kalifornije in Newarcom na istoku znaša nad 3000 milj.

Pogumni avijatik je imel seboj 5 potnikov. Ustavil se je samo enkrat in sicer v Kansas City, Kans., kjer je vzel seboj 750 galon gorila in 150 galon olja.

—31. oktobra, zadnji dan svetovne razstave v Chicagu se je udeležilo 372.000 oseb, število vseh posetnikov razstave letos je pa znašalo 16.455.063 ali za 6 milijonov manj kot lansko leto.

HITLER ZAVAROVAN PRED BOMBAMI

Mcakovo, Nemčija. — Voditelj in predsednik Adolf Hitler se noče izpostavljati napadom iz araka. Naziji so dobili novo poslopje za svoj glavni stan in je popolnoma zavarovano proti bombam iz zraka.

VArsisstrase je bila zgrajena kanclerjeva palača ter vladno poslopje. Obe poslopji imata nad 8 čevljev debelo streho iz cimenta, kanclerjeva palača pa ima poleg tega še 18 kleti, ki so varne pred bombami; v vsaki kleti je prostora za 60 oseb.

Poslopji sta visoki 65 čevljev ter sta zvezani s prejšnjim nazijskim glavnim stanom, "rjavo hišo," ki je sedaj znana pod imenom "nazijska zibelka" s podzemskimi hodniki 32 čevljev pod zemljo.

Krvave številke

Od pričetka leta 1930 do zdaj je bilo v Zedinjenih državah v avtnih nezgodah ubitih okrog 125.000 ljudi in blizu 4.000.000 poškodovanih; tisoče izmed teh je pohabljenih in nadaljni stotisoči trpe na neozdravljivih poškodbah.

Ako se bodo avtne nesreče dogajale v enaki meri kakor prejšnja leta od januarja 1930 naprej, bo v tem desetletju izgubilo življenje v njih 315.000 ljudi, 10.000.000 pa bo poškodovanih. Tako bo v enem desetletju na ameriških cestah izgubilo življenje več ljudi kakor pa v vseh vojnah, kar so jih dozdaj imele Zedinjene države. Od januarja leta 1924 do konca leta 1933 je bilo v avtnih nezgodah v tej deželi ubitih 273.112 ljudi. Leta 1933 je bilo 29.900 ubitih in 850.700 ranjenih.

Nekaj statistike o brezposelnih

Statistični podatki, ki jih je predložil odbor A. F. of L. delegatom zadnje konvencije v San Franciscu, pravijo, da je bilo prve tri mesece tega leta v Zedinjenih državah nezaposlenih, ali pa je deloma zaposlenih 16.846.322, torej blizu sedemnajst milijonov delavcev.

Popolnoma nezaposlenih je bilo na podlagi omenjenih podatkov prve tri mesece 9.326.514.

Število nezaposlenih in deloma uposlenih je to jesen celo višje kakor v pričetku leta.

Zmagovalec v ličkanju koruze

V Fairmount, Mont., se je dne 8. nov. vršila tekma v ličkanju koruze, koje prireditelj se je udeležilo 50.000 gledalcev iz Montane in bližnjih držav. Zmagal je 29 letni Ted Belko iz Redwood Falls, Minn. s tem, da je v eni uri in 20 minutah naličkal 26 bušljev koruze. Dobil je \$100 in zlato uro.

Duhovnik 185 dni v nezvesti

Boston, Mass., 3. nov. — V bolnišnici sv. Elizabete je danes umrl Rev. Edward P. Short, kamor so ga pred 185 dnevi prepeljali popolnoma nezavestnega ker ga je zadel kap na možganih. V tem času so ga morali na umeten način hraniti, da ni vlad lakote umrl.

RAZNE KRATKE VESTI

—Na podlagi poročila poljočeljskega tajnika, se je letošnji žitni pridelek precej zmanjšal ali skrčil. Tako se je v tej dobi pridelalo za 3.382.000 bušljev manj pšenice kot lani, za 1.190.000 bušljev manj koruze, za 622.000 bušljev manj ovsa in za 1.700.000 bušljev manj rži; samo pridelek ječmena je letos večji od lanskega, to pa valed tega, ker pivovarne zopet obratujejo.

—Tekom zadnjega četrtletja, do 30. septembra je vlada Zedinjenih držav prejela za \$100.378.994 davka na cigarete, kar znači rekordno svoto.

—General Motors družba je zadnje četrtletje naredila za \$20.564.173 čistega dobička, ki se bo razdelil po 48c na vsako navadno delnico.

—Načelnik NRA odbora, general Johnson je dobival za svoje delo \$15.000 letne plače; plača sedanjega načelnika je pa za \$3000 znižana.

—V mali naselbini Akins, blizu Sallisaw, Okla., se je vršil dne 29. oktobra pogreb za nedavno v Ohio ubitim zločincem Charles Floyd (Pretty Boy), zaveznikom prošlelega roparja in morilca Dillingerja. Tega pogreba se je vsled radovednosti udeležilo okrog 20.000 oseb; pogrebna vrsta v avtih iz 20 držav je bila dolga deset milj. Ob grobu je stala tudi Floydova mati, žena in 9letni sin.

—Na državni univerzi v Norman, Okla., imajo dijaki svojo lastno čistilnico ali rafinerijo za petrolej in gazolin, kar vrši inženirski oddelek. Na dvorišču univerze izvira surov petrolej, katerega se potem sčisti. Na ta način pridelan gazolin zadostuje za kurilnico univerze, tako ga dobivajo tudi dijaki dotične univerze skoro zastoj.

—Iz Bombaja, Indija se poroča, da je imel znani stari voditelj Indijcev Mahatma Ghandi dne 29. oktobra svoj zadnji govor v kongresu, na katerem je predlagal nekaj jako važnih ustavnih prememb. Zagnjo je Ghandi omenil, da se s tem dnem umika z javnega življenja in delovanja.

—V Maspeth, N. Y. živeča Mrs. E. Fenz je koncem oktobra zadela pri zadnji konjski dirki na Irskem s svojo srečko \$150.000 v gotovini; ravno toliko svoto je dobil tudi M. McNesson v Astoria, L. I. Oba sta stavila na konja "Commander III."

—Pred nekaj tedni je bil v San Francisco, Calif. slovesno odprt in rabi izročen najznamenitejši vodovod na svetu, ki je napeljan iz Sierra Nevada gorovja v razdalji 167 milj. Inženirji so delali na narte in obrise za ta vodovod celih 15 let, gradnja vodovoda je pa trajala 20 let; vodovod se imenuje Hetch Hetchy in dovaža vodo iz 344 čevljev visokega rezervarja; vsi stroški tega ogromnega dela so znašali 100 milijonov dolarjev. Mesto San Francisco dobiva potom tega vodovoda lahko 100 milijonov galon vode na dan.

SLOVENEK IZVOLJEN V ZBORNICI DRŽAVE OHIO

Pri zadnjih volitvah dne 6. novembra je zmagal naš rojak in sobrat Joseph L. Ogrin ter bil izvoljen kot poslanec za državno zakonodajo (legislature) v Columbusu. Mesto Cleveland, oziroma Cuyahoga okraj je izvolil 18 demokratov za to zbornico izmed 67 različnih kandidatov; na 17. mestu je naš rojak Ogrin z 153.701 glasovi. Brat Ogrin spada k društvu sv. Jožefa št. 169 KSKJ.

Ta slučaj je vsled tega važen in zanimiv, ker v zgodovini države Ohio ni bil doslej še nikdar kak Slovenec poslanec zakonodajne zbornice.

Značilno je tudi dejstvo, da je v tem okraju dobil naš jugoslovanski rojak Wm. Boyd (Boić) rod. Hrvat največ glasov 184.874. Mr. Boyd je podpredsednik H. B. Z. Naše iskrene čestitke obema zmogavalcema.

Za governerja države Ohio je bil izvoljen Martin L. Davey, iz Kent, O.; za podgovernerja H. G. Mosier, za državnega tajnika George S. Myers, za državnega blaginjaka Jos. F. Ferguson, za generalnega pravdnika Herbert S. Duffey, za zvezinskega senatorja Vic Donahey, bivši governor, za kongresmana pa Martin L. Sweeney, Robert Crosser in Chester Bolton. Razen slednjega, ki je republikanec, so vsi demokrati.

VABILO NA SESTANEK MLADINE CLEVELANDSKIH KSKJ. DRUŠTEV

V številki 44 Glasila je bil priobčen daljši poziv brata Geo. Panchurja, tajnika društva sv. Jožefa št. 169 v svrhu skupnega sestanka ali konference mladih članov za propagando športa v naši naselbini. Na tem sestanku se bo tudi izvolilo ali izbralo zastopnika naše države za bodoči Jednotin atletični urad.

Kakor se nam poroča, je že precej društev izbrala iz svoje srede zastopnike za gori omenjen sestanek, vendar pa še ne vsa društva; ker je do tedaj še en teden časa, se lahko to še izvrši.

Sestanek se vrši v sredo, dne 21. novembra ob 7. uri zvečer v Slovenskem Domu, Holmes Ave., Collinwood. Pričakovati je velike udeležbe in tudi velikega uspeha.

NACRT ZA ATENTAT NA KRALJA ALEKSANDRA

Belgrad, Jugoslavija. — Tukajšnji list Vreme je priobčil informacije, katere je prejel njegov poročevalec od francoske policije glede priprav, ki so jih zarotniki podvzeli, da uspešno izvedejo svoj nemareveni napad na kralja Aleksandra. Informacije so sestavljene na podlagi izpovedb jetnikov, ki so v rokah francoske policije; ti jetniki so Milo Kraj, Ivan Ratić in Vronimir Pospisil.

Kakor se je ugotovilo po izjavah jetnikov, je 4. septembra poslal dr. Ante Pavelić, vodja hrvaških revolucionarjev, iz Italije enega svojih odposlancev v naselbino teroristov v Veliko Kanižo na Ogrskob in mu dal ukaze za izvedbo napada. Skupno je bil v omenjenem mestu 15 mož, ki bi prišli v poštev. Ti so bili nato razdeljeni v tri skupine po pet mož in vsaka skupina je zase žrebala. V vrveči je bilo po pet kroglic, štiri bele in ena črna. Tisti trije, ki so potegnili črne kroglice, so bili določeni, da dejansko izvedejo napad, dočim so jim morali ostali štirje služiti kot pomočniki. Omenjeno je tudi, da je bil kralj že več mesecev prej "obsojen na smrt" od teh teroristov.

Po nadaljnjih naročilih dr. Pavelića so vse omenjene tri skupine odpotovale 28. septembra v Francijo skozi Budimpešto in Dunaj. A. še četrti mož je bil določen napadalcem izven žreba, namreč Vlada Georgiev, ki si je nadel izmišljeno ime Petrus Kalem; ta je odpotoval v družbi Egona Kvaternika naravnost iz Italije v Svico, v mesto Zurich, kjer se je sestel s skupino ostalih teroristov. Celotna četa je nato odpotovala v Francijo pod poveljstvom Kvaternika, kateri jim je bil po posebnem pismenem ukazu od dr. Pavelića določen za vodjo.

Tudi Nemčija mora še čakati na boljše čase

Monakovo, Nemčija. — V tem mestu se je vršilo te dni zborovanje nemških unijskih delavcev, na katerem je govoril Robert Ley, državni obrtni komisar. Pri tej priliki je govornik omenil, da bodo morali tudi Nemci čakati najmanj še 20 let, predno se ne povrnejo v deželo zopet boljši, ali normalni časi. "Umestno je za človeka, da v slabih časih užije več duševne hrane kakor pa hrane za želodec," je govornik pripomnil.

Sv. birma v Euclidu

V zadnji izdaji so med ameriški slovenski novicami poročali, da se ima vršiti sv. birma v slovenski cerkvi sv. Kristine v Euclidu, dne 8. novembra. To poročilo ni bilo točno kajti sv. birma se vrši v označeni cerkvi prihodnje nedeljo, 18. novembra ob 3. uri popoldne.

Samomor treh bratov

V Malmo na Švedskem so 8. novembra trije že priletni bratje 59, 64 in 65 let stari izvršili skupen samomor; našli so vse tri obešene v eni sobi.

IZ KATOLISKEGA SVETA

Velika slavnost v počast kardinalu Mundeinu

V torek, dne 20. novembra se bo vršila v Chicagu velika slavnost v počast kardinalu Mundeinu povodom srebrnega jubileja odkar je bil posvečen v škofa. Zahvalna slovesna pontifikalna sv. maša se bo darovala v katedrali Nasvetejšege Imena, kjer bo prisotnih nad sto nadškofov in škofov iz Amerike, Kanade, Mehike in drugih krajev. Navzoč bo tudi apostolski delegat Cicognani iz Washingtona, D. C. V spomin kardinalu na njegovo 25 letnico posvečenja v škofa je bil dne 4. novembra v St. Mary semenišču v Mundeinu, Ill. slovesno blagoslovljen novi krasen avditorij, za koje stavbo so prispevali verniki chikaške nadškofije.

Konferenca škofov

Dne 14. in 15. novembra se vrši v avditoriju katoliške univerze v Washingtonu, D. C. letna konferenca vseh kardinalov, nadškofov in škofov Združenih držav. Na tej konferenci se bo razpravljalo o podrobnostih v korist katoliške Cerkve v tej deželi.

Škof Schrems v avdijenci pri papežu

Vatikan mesto, Vatikan, 8. nov.—Clevelandski škof Dr. J. Schrems se je mudil danes v zopetni avdijenci pri sv. očetu ker se bo v nekaj dnevih vrnil nazaj v Ameriko.

Kanadske petorčke krščene

Callander, Ont., Kanada. — Dne 31. oktobra je Rev. McNally, župnik katoliške cerkve v Corbeil krstil vseh pet deklic Dionneve družine, ko so bile stare pet mesecev in 6 dni. Te petorčke so bile zasilno krščene takoj po rojstvu po zdravniku Dr. Dafoe, ki pa ni katoličan. Sloveče Dionneve hčerke so dobile sledeča imena: Yvonne Edouilda Marie, Annette Lillian Marie, Cecilia Marie Emilda, Emilie Marie Jeanne in Marie Reina Alma; torej je bila vsaka izmed teh krščena tudi na ime Marije. Ker si te petorčke postajajo vedno bolj in bolj podobne, so omislili za vsako posebno znamenje potom katerega se jih lahko spozna.

Dijak katoliške višje šole zmagovalec

Kakor znano, se vrši v Ameriki vsako leto Gorgasova spominska tekma, kjer morajo dijaki vseh višjih šol narediti posebne vrste nalogo ali spis, za kar prejme zmagovalec \$500 nagrade v gotovini. Letos je ta čast doletela mladega George A. Delhomme, dijaka na višji šoli sv. Tomaža v Houston, Tex. Nagrado je dobil v Washingtonu, katero mu je predsednik Roosevelt z iskrenimi čestitkami izročil. Vseh tozadavnih tekmovalcev je bilo 18.500.

Služba božja v sodnijskem poslopju

Ker je pred nekaj dnevi v Johnstown, N. Y. do tal pogorela tamkajšna katoliška cerkev Matere Božje in ker se sodnijskega poslopja sedaj ne rabi, bo služila velika sodnijska dvorana začasno hišo božjo in cerkvene obrede.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

60-letnico rojstva je praznoval 14. oktobra upokojeni župnik, bivši narodni poslanec g. Klekl Jožef v Crenševcih v Slovenski krajini. Veliko zaslug si je stekel jubilar za to, da je Slovenska krajina del Jugoslavije. Za svoje slovensko prepričanje je veliko trpel. Po prevratu je bil obsojen na smrt, pa se je rešil k nam čez Muro.

Zalno zastavo na Aljašev stolp vrh Triglava je v imenu vseh jugoslovanskih turistov zasadil znani gorenjski hribolazec Joža Čop.

Veliko zalno zastavo so razdelili kamniški planinci na Brani, na levem vrhu Kamniškega sedla.

Francoska vlada je izgnala iz Francije bivšega jugoslovanskega ministra Svetozarja Pribićevića in Vladka Radića, sina pokojnega v parlamentu ustrelnega hrvatskega voditelja.

Novi grobovi: Dne 6. oktobra so v Preserju položili k večnemu počitku Terezijo Seligo, sorprogo trgovca v Preserju. Nikdo ni slutil, da jo bo Bog tako nepričakovano poklical iz srede njene družine, kateri je bila vzorna, nadse skrbna mati. Njeno splošno priljubljenost pri ljudeh pa je kazalo obilno cvetenje na njenem preranem grobu. — V Sevnem pri Litiji je preminula Alojzija Šraj v 66. letu starosti. Bila je že dalj časa boleha. — V Kamnici pri Sv. Heleni je umrla Helena Zupančič, soproga znanega trgovca, gostilničarja in posestnika. Bila je velika dobrotnica cerkve in revežev. — Na poti v cerkev je umrla Erjavac Manca iz Srednjih Gamelj. Je bila vzorna krščanska mati. — Pod žirovskim poštnim avtomobilom je našel smrt delavec Andrej Perko iz Škofje Loke.

Ker se je razletel mlinski kamnen. V ljubljansko bolnišnico je prišel 51-letni mlinar Franc Kočar iz Rov. pri Radomljah. V mlinu se je razletel mlinski kamnen in so mu drobci poškodovali obe nogi.

Stanovanjsko in z njim združeno gospodarsko poslopje je uničil požar posestniku Janezu Žagarju v Praprotnem, Sv. Pri-mož pri Kamniku. Od poletja je to že deseti požar okrog Kamnika.

Prepir med bratoma

Ježica, 12. oktobra. — Nad vse žalosten dogodek se je odigral tukaj v hiši uglednega posestnika Jernejca, ki ga pa sedaj ravno ni bilo doma, ker se mudi na svojem drugem posestvu na Štajerskem. V Jernejčevi hiši so bili že dalje časa prepri, ki jih je izžival najstarejši sin, 32letni Lojze, ki je večkrat kazal znake slaboumnosti in mu zaradi tega niso hoteli ničesar poveriti v domačem gospodarstvu. Za bodočega posestnika je veljal mlajši France, ki bi moral v kratkem nastopiti vojaško službo. Med Alojzom in Francetom so se v zadnjih dneh prepri ponavljali, sinoči pa sta se brata spopadla in je Alojz Franceta zabolzel z nožem v desno prsno stran. Prerezal mu je žilo odvodnico in je nesrečni fant kmalu izkrmavel.

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo Prem. Srca Jezusovega, št. 70, St. Louis, Mo.

Naznanjam celokupnemu članstvu našega društva, da smo v mesecu oktobru izgubili našega društvenega zdravnika dr. C. E. Rotterja, ki je opravil posle našega društvenega zdravnika že od obstoja društva. Moja je doživel pri svojem težavnem poslu lepo starost 73 let. Dasi nemške narodnosti, je bil med našimi ljudmi zelo priljubljen, ter bo svojim starim znancem nenadomestljiv.

Društvo je določilo, da naj se dne 16. novembra ob 8. uri čita ena vsa maša za zveličanje pokojnikove duše; radi tega priporočam članstvu, da se po možnosti udeleži te sv. maše za dušnice, katero bo daroval naš sobrat Rev. Filip Separovich.

"Za dežjem solnce mora priti, za žalostjo veselje biti," tako pravi stari slovenski pregovor. Dovoljujem se poslužiti gornjega reka, ter z veseljem naznanjam vest glede našega novega društvenega zdravnika. Slovenci imamo v tem mestu šest društev, spadajočih k različnim organizacijam ali jednotam, toda žalibog smo se v potrebi morali vedno obrniti na zdravnike drugih narodnosti. Stejemo si v čast, da se nam je prvim posrečilo dobiti društvenega zdravnika naše narodnosti, to je mladi mož Dr. John A. Virant, ki ima svoje uradne prostore na 3902 Russell Blvd. Telefon Pr. 5690, telefon stanovanja: Pr. 8501. Uradne ure so od 4. do 5. in od 7. do 8. zvečer, izvenšir srede. Dr. Virant je naše gore list, rodem iz Loraina, Ohio. V Clevelandu ima dva brata duhovnika in enega brata odvetnika. Cenjeni čitatelji, obrnite se na našega novega zdravnika v vseh potrebah, našli boste postrežbo, kakoršno zamore nuditi le naš izkušen amer. slovenski zdravnik. Svoji k svojim!

Na bolniški listi se nahaja naš sobrat Mihael Vukelič, ki se je ponesrečil pri "football" igranju, menda poškodba ne bo tako huda. — Zelo nevarno operacijo na vratu je srečno prestala sestra Marija Grabrijan; želimo obema hitrega okrevanja. Da, to pot se je pa zopet izkazala delavnost našega gl. urada; 10 dni po prestani operaciji sestre Grabrijan sem že imel na roki ček za \$100 za njeno operacijsko podporo. Pokažite mi eno drugo zavarovalno družbo, da tako skrbi za svoje člane?!

Ne morem iti preko te priločnosti, ter se tem potom zahvalim naši znanji zadnje konvencije Mrs. Ivan Zupanovi za njen poset, s katerim nas je nedavno iznenadila ter razveselila. Z njo vred sta nas obiskala tudi Mr. in Mrs. Vincent Zupan, ki bo sedaj stalno živel tukaj v St. Louisu. Kakor sem izvedel iz gotovih virov, je mladi Vincent Zupan zelo zaposlena oseba pri tukajšnji department trgovini Famous Barr Co.

Kakor sem opazil v predzadnji izdaji Glasila, sobrat urednik želi važne življenjepise za zimsko berilo. Izvrstna ideja! Kdo iz St. Louisa se bo v oni koloni prvi oglašil?

Pozdrav,
A. J. Skoff, tajnik.

Dr. Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Naša prihodnja redna mesečna seja se bo vršila v nedeljo, dne 18. novembra točno ob pol drugi uri popoldne v cerkveni dvorani sv. Štefana. Udeležite se iste v velikem številu, kjer boste slišale finančno poročilo veseličnega odbora. Najlepša hvala vsem članicam, ki so sodelovale pri zadnji naši vinaki trgovici. Ravno tako si aštem v dolžnost se zahvaliti društvu sv. Štefana, št. 1 KSKJ in dvoru sv. Jurija COF, ki sta se korporativno udeležila naše veselice. Lepa hvala tudi Mr. Sagadinu, Mr.

Bogolinu (Ant. Sr.), Mr. Zidarich in Mr. Math Grillu, ki so nam pomagali.

Tukaj vas zopet opominjam, da plačujete vaše assemente redno. Na prihodnji seji bom tudi pobirala denar za vstopnino.

S sestrskim pozdravom,
Pauline Kobal, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, št. 79, Waukegan, Ill.

Članstvu našega društva se tem potom uljudno naznanja, da se prihodnja redna mesečna seja vrši v nedeljo 18. novembra popoldne ob 2. uri; ravno tako se vršijo vse prihodnje seje sedaj pozimi, vsako tretjo nedeljo popoldne.

Dalje prosim vse one člane, ki dolgujejo za več časa na assementu, da kolikor mogoče poravnajo dolg sedaj pred novim letom.

Sobratiski pozdrav,
Ig. Grom, tajnik.

Društvo Kraljice Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis.

Ravno sem napravila račun za mesec oktober, ko je bila razpisana doklada 25c za članice, ki so zavarovane za bolniško podporo. Svoto za doklado smo prejeli \$29.25 in še ostane dolg \$26.50, torej vidite, da jih je plačalo samo nekaj nad polovico članic. Prošene ste, da poravnate ta dolg vsaj ta mesec. Ponovno tudi opozarjam vse tiste članice, ki dolgujejo več kakor dva meseca, da poravnajo vsaj nekoliko dolga; saj veste, da se bliža leto h koncu in da društvena blagajna gre nazaj ako ni zadostnih dohodkov. Ako pa vam ni mogoče plačati, se pa vsaj zglašite na seji.

Gospa štokljka se je oglašila pri naši članici Mrs. M. Krainz in ji pustila za spomin založnico, ki je že postala članica mladinskega oddelka K. S. K. J. Čestitam!

Članica našega društva Mrs. M. Planinshek in njen soprog sta obhajala 27. oktobra 25-letnico zakonskega življenja. Sorodniki in prijatelji ter številni naših članic so jima privedli "Surprise party," ter jim podarili primerno darilo. Pridružujem se k čestitkam ter jima ključem: Še na mnoga leta!

Na bolniški listi se nahajata sledeči članici: Mrs. M. Brezovnik in Mrs. Mary Suscha. Mrs. Suscha je prestala dve težke operacije v bolnišnici sv. Neže v Fond du Lac, Wis.; želimo, da bi se skoraj zdrava povrnila k družini, ker otročki ljubečo mamico pogrešajo.

Mrs. U. Marver, članica našega društva, se želi vsem sestrkam zahvaliti, ki so jo obiskale v njeni bolnišnici. Prisrčno se zahvaljuje župniku Rev. V. Ardasu za večkratne obiske ter podelitev sv. obhajila.

Društveni kegljaški skupini dokaj dobro napredujejo. Nismo ravno med prvimi, a tudi ne med zadnjimi, tako ene srednje poti se držimo. Rada bi povabila brata urednika, da nas pride enkrat pogledat, potem boste pa sodili, katere boljše znajo ali Magdalence ali pa Kraljice?

Ostajam s sestrskim pozdravom,
Johanna Mohar, tajnica.

Društvo Marije Pomoč Kristjanov, št. 165, West Allis, Wis.

Vabilo na Card party
Naše društvo je sklenilo na zadnji seji, da priredimo Card party dne 15. novembra, na četrtek, zvečer ob osmih v cerkveni dvorani. Vse članice ste na to igro uljudno vabljene, katere bo znala čimbolje igrati karte, tem boljše bo zanj, ker bodo lepi dobijki (prizes) na razpolago. Gotovo ne bo nobeni žal, ki se bo udeležila te prireditve.

Torej cenjene članice društva, ki nikdar ne pridete na kako našo veselico, pa vsaj to pot pridite na našo Card party,

da se boste lahko ena z drugo bolj spoznale. Vstopnina bo 25c, potem pa dobite še za jesti in piti. Torej se vidimo dne 15. novembra!

S sestrskim pozdravom,
M. Petrich, tajnica.

Društvo sv. Štefana, št. 224, Cleveland, O.

Dragi mi sobratje in sestre našega društva: Naj vam omenim par vrstic o naši zadnji mesečni seji z dne 3. novembra. Najprvo lepa vam hvala, ker ste tako praktični člani in članice našega društva, da se vedno bolj redko udeležujete seji, da skoro iste ni mogoče otvoriti ali začeti.

Naj še omenim, da hrvatsko društvo se je udeležilo, da bi preuredili dvorano za vinsko trgovatve, in me je eden izmed teh vprašal, če je naše društvo res tako slabo da tako rado zamenja seje ker se je iste tako malo članstva udeležilo? Gotovo mi nisem mogel dati pravega odgovora in me je bilo sram, da imamo tako malomarne člane da še enkrat na mesec nimajo dve uri časa za društveno sejo.

Torej vam moram zaenkrat zopet to opustiti, kajti pomlad je šla od nas in nastopata slana in mraz; pa si je ta ali oni omislil kaj sladke vinske kapljice, pa mora zdaj paziti kako ta kapljica vrede. Drugi imajo pa razne druge neutemeljene vzroke, da se nečajo ali ne morejo udeležiti seje. Zato vas ponovno prošim dragi mi bratje in sestre, da se prihodnje glavne letne seje v decembru vsi udeležite, ker ta seja bo zadnja v tekočem letu. Naj tedaj nihče ne ostane doma ali išče kakega izgovora, da se ne more seje udeležiti.

Dalje vam naznanjam sklep zadnje seje, da priredi naše društvo plesno veselico dne 19. januarja v korist svoje blagajne.

K sklepu opominjam še vse one, ki dolgujejo na assementu, da dolg poravnate prej ko mogoče, ker drugače vas bom moral suspendirati.

Naj torej te moje vrstice zaženejo vsem, da se boste v bodoče bolj ravnali po društvenih pravilih in se bolj redno udeleževali društvenih sej.

S sobratiskimi pozdravi,
Ludvig Cernela, tajnik.

SMRTNA KOSA

Dne 7. novembra je preminul rojak Anton Seršen, ki je bil eden izmed pionirskih naseljencev v Clevelandu. Rajni je bil doma iz vasi Orehovica pri Sevnici, okraj Brežice na Štajerskem ter je bil star 64 let. V Ameriko je došel leta 1902. Ker je bil v domovini izučen kot trgovski pomočnik, sta tukaj s soprogom takoj odprla trgovsko podjetje. Skozi 14 let je vodil grocerijo v slovenski naselbini v Newburghu. Potem je imel nekaj časa gostilno na Ontario in Lakeside Ave. Pozneje je prevzel poslojpe pri N. Y. Central železniškem mostu na E. 152 St., kjer je 18 let vodil hotel, ki ga sedaj vodi Mr. Jos. Plevnik. Potem je prišla v družino bolezen, ki je najprej iztrgala odraslega in izšolanega sina, potem pa je položila na bolniško posteljo soprogo, ki se še mnogo let nahaja v hiralnici v Warrensvillu. Bolezen je izpodjedla tudi ranjkega ter ga odtrgala od trgovskega podjetja. Na ta način je družina prišla z dobro stoječega stališča in imetja ob vse. Sin Adolph, ki je po poklicu odvetnik, je vzel očeta k sebi na stanovanje na 1772 Urbana Ave., blizu Euclid Ave. Oče je bil sicer revnega zdravia ampak je še do zadnjega časa hodil. V sredo ob 4. uri popoldne je na stolu sede mirno zaspal za večno.

Pokojni zapušča tukaj, kakor že omenjeno, bolno soprog Antonio, sina Adolpha in sestro Louise Zidanič, ki stanuje na Rosewood Ave. V domovini zapušča še dva brata in dve sestri. Bil je član društva sv. Lovrenca št. 63 KSKJ in pevskega in podpornega društva "Zvon." Naj v miru počiva! Preostalih naše sožalje.

Po naši slavnosti

Gotovo bo širo javnost zanimalo, kako smo se imeli pri fari sv. Kristine ob slavnosti blagoslovljenja bandera društva "Najsvetejšega Imena." Slavnost se je pričela že jutraj dne 21. oktobra, ko so člani društva skupno pristopili k sv. obhajilu pri peti sv. maši. Popoldne ob drugi uri se je pa pričela povorka avtomobilov. Lepo je bilo videti, ko se je pričela pomikati izpred cerkve s policijskim spremljevalcem na čelu. Prvo se je vozilo novo bandero v oskrbi zastavonoše Mr. Louis Nemec-a in 8 beločrtnih malih dečkov. Za temi so se pa vozili botri, stric in teta, oče in mati ter tovariši in tovaršice, potem pa cela vrsta lepo okrašenih avtomobilov. Ni čuda, da se je tako ponosno držal George Kaloje, maršal vse povorke. Društva so se med tem zbrala na vogalu Bliss Rd. in Miller Ave. in tam čakali, da se avtomobilska parada vrne in se potem podamo v cerkev. Mladinska godba od farsv. Lovrenca je med tem prišla in ravno ko je bilo vse pripravljeno za korakanje v cerkev je pa vremenski vladar vmes posegel.

Začelo je deževati, da smo mislili da bo treba bežati, a se je toliko poleglo, da smo prišli v cerkev v lepem redu. Gospod župnik Rev. A. L. Bombach so potem blagoslovili novo bandero, nakar so se poklonili vse ostala bandera in zastave novega. Zatem so imeli č. g. M. Jager krashen govor, ki bo gotovo vsem ostal v spominu in upam, da bo tudi obrodil veliko dobrega sadu. Temu je sledil blagoslov z Najsvetejšim. Po vseh teh obredih smo se pa podali v dvorano, kjer se je nadaljeval program. Prva točka na programu je bila, da je godba zaigrala ameriško narodno himno "The Star Spangled Banner, in potem pa "Hej Slovani." Častiti g. župnik so nato v lepo zbranih besedah pozdravili navzoče, ter po kratkem nagovoru izročili vodstvo programa Mr. Anton Potokarju, ki je kot predsednik pripravljalega odbora se trudil za uspeh tega dneva. Sledili so pozdravni govori svatov in zastopnikov društev, katere je zbrano ljudstvo a velikim navdušenjem odobravalo. Da pa ni bilo mučno poslušati same govore, so pa med točkami zaigrali mladi člani Zgonce in pa Knifceve družine lepe komade. Mora se reči, da so mojstri, čeprav so še tako mladi, in upamo da jih bomo še slišali.

Zvečer se je pa nadaljevala slavnost z lepo domačo zabavo, in smelo rečem, da tako veselja ljudstva že dolgo nisem videl v naši dvorani. Vse se je vrtilo in veselilo. Če vam povem, da sem se še jaz zavrtel enparkrat, in pa celo z mojo ta staro, morebiti ne boste verjeli, toda resnica je pa le. Ta dan bo gotovo ostal v spominu nam vsem.

Sedaj se pa v imenu društva zahvaljujem in sicer v prvi vrsti našemu delavnemu gospodu župniku Rev. A. L. Bombachu za njihove nasvete in delo, kajti hročitev bandera so imeli oni v oskrbi in obrisi bandera je njihovo delo. Lepa hvala Rev. M. Jageru za pomoč v cerkvi in za govor, ravnotako gospodu iz samostana Presvetega Zakramenta za pomoč.

Hvala častitim šolskim sestrkam za njih trud, ko so naučile naše malčke za spreved, ter za drugo pomoč, saj so vedno z veseljem obrazom pomagale.

Hvala botru in botri, Mr. in Mrs. John Drenik; striču in tetki, Mr. in Mrs. Frank Poje; očetu, Mr. John Gorisku in materi, Antonia Bradač. Nadalje hvala vsem tovaršem in tovaršicam. Ti so bili člani Najsvetejšega Imena in pa članice Marijine družbe. Hvala mali Miss Margaret Zgonc za govor, ko je podarila košarico cvetja botri, kakor tudi hvala malim dečkom, ki so bili nosilci bandera.

Hvala društvu, ki so se odzvala našemu povabilu in se udeležili korporativno ali so poslali svoje zastopnike in sicer društvu Najsvetejšega Imena fare sv. Lovrenca, Oltarno društvo fare sv. Kristine, Marijina družba fare sv. Kristine; Krožek sv. Kristine; društvo sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J.; društvu sv. Cirila in Metoda, št. 191 K. S. K. J.; društvu sv. Kristine št. 219 K. S. K. J.; podružnicam Slovenske ženske Zveze, številkam 14, 32 in 49; društvu sv. Antona K. of O. št. 138. Hvala vsem tem društvom za darove, katere so podarili novemu banderu.

Hvala onim, ki so darovali svoje avtomobile in sicer Mr. Jamnik, Mr. Lah, Mr. Grdina, Mr. Zgonc, Mr. Kraic, Mr. Rupert, Mr. Božeglav in vsem drugim, katerih imena mi niso znana, ki so se pa udeležili parade. Hvala našemu policijskemu načelniku Mr. Foxu za policijsko nadzorstvo.

Sedaj se pa v imenu društva tudi zahvaljujem Mrs. Katie Robert in ostalim članicam Oltarnega društva, ki so tako izvrstno večerjo napravile ter postregle lačnim. Nadalje članicam Marijine družbe, ki so stregle udeležencem pri mizah. Lepa hvala Mr. Jerina za napravo lepiga napisa pred cerkvijo.

Končno hvala vsem, ki so kolikaj pomagali, da se je slavnost tega dneva vršila in uspela kakor se je.

Zagotovimo vam, da bomo vedno na razpolago in pripravljeni pomagati kadar in kjer mogoče.

Upam in želim, da sedaj ko imamo svojo bandero, katero bo nam vzpodbujalo in vodilo ne bo MOZA in FANTA pri fari sv. Kristine, ki bi ne bil član društva "Najsvetejšega Imena."

Frank A. Hočevar, tajnik.

Denver, Colo.—Dne 11. oktobra ob 7. uri zvečer je korakal 70 letni rojak Anton Palčić čez 45. in Washington cesto. Kar naglo je pridrvel avtomobil od nasprotni strani, ki Palčića podere na tla in ga nevarno pobije. Takoj je prišel ambulančni voz, ki je Palčića naložil in odpeljal v okrajno bolnico. Poškodbe pa so bile prehude, da bi jih starček mogel prenesti, in tako je dne 13. okt. umrl. Pogreb je bil 17. oktobra iz slovenske cerkve Kraljice sv. Rožne Vence. Sv. maša in druge obrede je opravil Rev. Father Judnich. Akoravno ni bil pokojni pri nobenem društvu, se je vendar udeležilo njegovega pogreba lepo število rojakov, ki so pokojnega spremlili na Mt. Olivet pokopališče in izročili njegovo utrjeno truplo materi zemlji.

Pokojni Anton Palčić je bil rojen 20. maja 1864 v vasi Zales, fara Sv. Trojica na Notranjskem. — Pokojni je bil več let na eno nogo mrtvouden, pa bi bil vendar še živel par let, da ga ni zadela taka nesreča, ker bil je precej močne narave in postave. Po domače so mu rekli Šmaljkov Tone. Bil je muzikant na harmoniko. Tukaj ima dva brata in sicer nekje v Ohio, in več ožjih sorodnikov. Zapušča tukaj tri sine in štiri hčere, katerih en sin je poročen Naj v miru počiva in sveti naj mu večna luč, ostalim žalujočim pa naše sožalje.

George Pavlakovich.

Jugoslovanski umetniki
Cleveland, O.—Clevelandski klub jugoslovanskih umetnikov je dovršil načrt za otvoritev njih šole, ki se vrši v ponedeljek, 12. novembra. Vpisovanje v to

šolo se vrši v studijskem lokalu kluba (nasproti zobozdravniškega urada dr. J. W. Malija). Registracijski večer je ob enem tudi večer za publiko, ki si lahko ogleda v teh prostorih razna dela umetnikov, članov kluba.

Klubovi prostori so bili prenovljeni v studijske prostore, kjer so razstavljena razna dela umetnikov. Javnost je vljudno vabljenja, da si ogleda te umetnine. Nič ni tukaj naprodati in nobene vstopnine ni.

V tej šoli se bo poučevalo razne umetnosti, posebno one, ki mislijo, da so druge take šole že predalec v delu in bi radi videli, da se jih temeljito pouči v vseh panogah in principih. To šolo bodo poučevali člani Kluba jugoslovanskih umetnikov in je zajamčeno, da bo pouk provrsten, ker vsak izmed teh je izvežban ali izvežban v svoji stroki, ker vsak teh je že izdelal šole v umetniški šoli. Vsakemu učencu se bo dalo na izbero, da si izbere svoj okus in vrsto, v kateri se hoče udejstvovati.

Člani kluba vljudno vabijo vsakega, da obišče te prostore na otvoritveni večer, v ponedeljek 12. novembra, da se bo sam prepričal o delu in ciljih teh jugoslovanskih umetnikov.

Olga Mesnar

VABILO NA KONCERT IN IGRO

Brooklyn, N. Y.—Rad bi javnosti naznanil, da priredi naše Dramatično in pevsko društvo "Domovina" koncert z igro v nedeljo, dne 25. novembra v Slovenskem Domu na 253 Irving Ave.

Za sedaj si je društvo izbralo veseloigro v treh dejanjih "Veleturist," ki še ni bila vprizorjena v Ameriki. Igra sama na sebi je zelo zanimiva in polna različnih prizorov; nastopili bodo naši najboljši igralci, ki se pridno vadijo pod vodstvom Mr. Tone Šubeljina, da bodo isto kar najboljše vprizorili.

Pevske točke bodo tudi fino izbrane, ki bodo proizvajane pred igro. Med temi je tudi krasna pesem znahega dunajskega skladatelja Johana Strauss "Ob lepi plavi Donavi" in to prvič s slovenskim besedilom, katero pesem je g. Šubelj tako lepo poslovenil, da mu vsa čast za to delo! Ta pesem sama je vredna vstopnine 40c, katero plačate za vso prireditve; društvo je določilo tako nizko vstopnino vsled slabih časov, da se bo te prireditve "Domovine" lahko vsak udeležil. Začetek ob 3:30 popoldne.

Člani "Domovine" se trudijo, da od časa do časa priredijo te ali one vrste zabavo; torej ne zamudite tega koncerta in igre; gotovo boste zadovoljni, in s tem pomagali društvu in Slovenskemu Domu, ki sedaj ni več v najemu, pač je v slovenskih rokah; pazimo na to, da tudi tako ostane!

K pevskemu društvu "Domovina" se še vedno lahko pristopi; glavni pogoj za to je: veselje do petja. Torej pristopite!

S pevskim pozdravom,
Član "Domovine."

VSESLOVANSKI KONCERT (Nadaljevanje.)

Chicago, Ill.—Do sedaj so bili predstavljeni 3 slovenski, 1 ukrajinski, 1 češki, in 1 hrvatski pevski zbori; opisati bi bilo treba še 1 hrvatski, 2 slovaški, 4 srbske, 3 ruske in celo kopico poljskih zborov; morda se bo dalo to storiti kasneje; do koncerta je samo nekaj tednov. Toliko se je že videlo iz dosedanjega popisovanja, da bo slovenska skupina štela okrog 100 pevcev in da ne bo najmanjša. Seveda bodo vsi zbori za ta nastop izpiljeni kakor bi šlo za življenje ali smrt. Prvi skupni nastop Slovanov v Chicagu in najbrž na svetu sploh. Dogodek je zgodovinskega pomena.

Sam prezident Roosevelt je ali bo opozorjen. Morda bo povedal svoje potom programne in spominke knjige, izdane za ta koncert. Tam bo priobčeno tudi daljše pismo predsednika čehoslovaške republike, častitljivega staroste Masarika.

Ravno sedaj se mi zdi najbolj važno zopet omeniti spominsko knjigo. Kakor druge skupine, tako bomo imeli tudi Slovenci v tej knjigi svoje posebno poglavje. Predstavili nas bodo članki v angleščini, slike in oglasi. Važno je, da pokažemo, kaj premoremo na vseh poljih; vse druge skupine bodo storile iste. Knjiga naj bo nekak seznam, kaj so in kaj imajo Slovani predvsem v Chicagu, pa tudi v celi Ameriki in na svetu sploh.

Menda ga ni med nami, ki ne bi bil že ob eni ali drugi priložnosti občutil, da naši ameriški sosede raznih drugih narodnosti nas Slovanov prav posebno ne vpoštevajo; največkrat jim nismo drugega kakor malo boljše vrsta živine, ki je toliko napredovala, da hodi po dveh nogah, in je začela zobati drobtinice njihove kulture. To nikakor ne gre. Pokažimo jim, kaj so Slovani v Chicagu in Ameriki sploh. Nimamo vzroka stiskati se v zadnji kot. Prišli nismo iz manj kulturnih krajev kakor druge narodnosti. Med nami praktično sploh ni roparjev, tatov, in kriminalcev sploh. Naši ljudje se preživljajo z delom svojih rok, so vzgledni državljanji, varčujejo, premnogi imajo svoje domove in svoja posestva, vsi skrbijo kar najbolj morejo za dobro vzgojo svoje mladine. Vsaka posamezna slovenska narodnost v Ameriki lahko pokaže nad vse častno sliko. Vse zloženo skupaj v programno knjigo, izdano za vse-slovanski koncert, bo predstavljalo ogromno silo. Ne bo škodilo našim sosedom, da enkrat vidijo vse to. In naša lastna mladina naj spozna, da ni manj častno biti slovenskega pokolenja kakor na pr. škotskega, irskega, angleškega, francoskega, nemškega ali kateregakoli drugega.

Kdor hoče, razume. Kdor razume, naj sedaj ne gleda samo od strani. Preskrbite si vstopnice takoj. In naše poglavje obsežne spominke knjige naj dokaže, da Slovenci sorazmerno z našim številom vsaj ne zaostajamo za drugimi slovanskimi narodnostmi.

I. R.

JUBILEJ DEŽNIKA

Leta 1931 je minilo dvesto let, kar nam dežnik zvesto izkazuje svojo uslugo. Leta 1731 je začel izdelovati Anglež James Harvey prve zgrabljive dežnike, ki pa niso bili njegova ideja, marveč jih je posnel po Kitajcih, ki so že zdavnaj poprej nosili dežnike iz papirja. Ko je Harvey potoval po Kitajskem, so ti dežniki napravili nanj neizbrisen vtis. Ko se je bil vrnil v London, je sklenil obdarovati svoje rojake s to prekrasno pripravo, ki je baš za angleško vreme dvakrat priporočljiva. Namestu papirja je izbral lahko bombažno tkanino, ogrodje pa je izdeloval iz lesa. Prvi njegovi dežniki so bili sila nerodni in so vzbujali mnogo smeha in dvopitov. Prodajal jih je po dva funta komad, kar je bilo za tiste čase odločno predrag in se že zaradi tega njegove zgrabne strešnice niso mogle udomačiti. In izumitelj je umrl, kakor že mnogi pred njim v veliki bedi in revščini. Šele, ko so njegovi nasledniki zamenjali leseno rebrije z železnim, se je začel zmoglasen razmah dežnikov po vsem svetu. Večkrat so že poskušali spreminiti sedanjo konstrukcijo dežnika toda brez uspeha. Moderni dežniki so v bistvu popolnoma enaki prvemu modelu pred 200 leti.

Izseljenjski učitelj

Janko Jankovič,
Francija:
Slovenske šole v Franciji

Zelo previdno, raje nizko ko visoko računamo, bo v Franciji kakih 18.000 naših slovenskih ljudi. Računajmo, da jih je polovico poročenih, to je devet tisoč, ali štiri tisoč in petsto parov, družin, in da ima povprečno vsaka družina po enega šolobveznega otroka. Slovenske družine v Franciji so namreč skoro vse mlade in šele njihovi prvi otroci doraščajo šoli. Zmeroma računamo živi torej v Franciji štiri tisoč in petsto slovenskih šolskih otrok. Štiri tisoč petsto slovenskih šolskih otrok se torej samo v Franciji stalno odtužuje svojemu narodu, svojemu jeziku in svoji zemlji.

Poleg njihovih staršev se zanjima za te slovenske otroke tudi še četrto drugih gospodov, ki jim želijo ohraniti njihovo slovensko besedo in jim praviti o njihovi domovini, da jo bodo poznali in lahko ljubili. Dva izmed njih sta duhovnika. Po obžalovanju vrednem in tako nenavadnem odhodu od odličnega, sposobnega, delavnega, v njegovem okolišu naravnost soglasno cenjenega in ljubljenega gospoda Silvestra Skebe sta še dve, ki upravljata naravnost ogromne župnije in moreta zato le tu in tam učiti nekoliko verouka in slovenskega čitanja in pisanja.

Ostala dva sva rudniška uradnika, ki zgolj iz njune dobre volje poučujeva tudi slovensko mladino. Dočim je eden po svojem resničnem poklicu pečovodja, je pravi učitelj samo eden, ki je bil že več let upravitelj v Jugoslaviji, pa je pustil službo in odšel med izseljence v Francijo, v nadi, da se bo mogel vsega posvetiti delu za slovensko izseljeno mladino.

Vseh teh četrto gospodov poučuje kakih štiristo do petsto slovenskih otrok. Ostalih štiri tisoč slovenskih otrok v Franciji je nemih in gluhih za slovensko besedo in slepih za lepoto slovenske in jugoslovanske domovine. V tujem morju tonejo, počasi pa gotovo pojenjujejo biti "slovenska deca." SOS — Rešite naše duše! — kličejo molče svoji domovini, ali le malo kdo jih čuje. Skoro v celoti bodo izgubljeni za slovenski svet!

Jugoslavija s Francijo nima pogodbite po kateri bi smela otorgati šole za svoje izseljence, kakor na primer Poljska, ki ima svoje šolstvo v Franciji sijajno urejeno. Katerim je bilo kaj za slovensko deca, so morali poiskati zato drugih izhodov.

Postavno je dovoljeno poučevati verouk. Dovoljeno je tudi ustanavljati jugoslovanska društva, pevska, dramska, telovadna, itd. Prefektura (banovna) departamenta Moselle je dovolila zadnji čas celo prave jugoslovanske šolske tečaje za našo mladino. Možnosti za izbiranje mladine je torej v Franciji kljub vsemu dovolj.

Čas: Vsi otroci morajo obiskovati francosko šolo. Prosti so ob nedeljah in četrtek, vse počitnice, in vsak dan od četrte ure dalje. Tudi časa je torej za skromne šolske tečaje dovolj.

Prostor: Rudniške uprave so na splošno zelo naklonjene pouku mladine v njenem domačem jeziku, in ta pouk običajno naravnost vzgledno podpirajo. Ne nudijo samo brezplačno lepih, po zimi kurjenih dvoran, ampak tudi mize, stole, itd.

V nekaterih krajih departamenta Moselle se vrši šolski pouk celo v francoskih državnih šolah, za kar imajo na primer Poljaki postavno pravico po vsej Franciji.

Manjka pravzaprav samo učiteljev.

Gospod urednik "Duhovnega življenja" misli, da bi naše, po vsem širnem svetu razkropljene izseljence posebno zanimalo, kako da poučujemo.

Naj Vas torej povabim za eno popoldne v Tucquegnieux, majhen kraj v vzhodni Franciji, še najbližje Nancyju in Metz, kjer živi med tisoč Francozov kakih štiri tisoč tujcev vseh narodov sveta in med vsoto mešanico kakih tristo naših ljudi, skupno z odraslimi in otroci. Čeprav ne največja, je vendar Tucquegnieux ena izmed velikih slovenskih kolonij v Franciji. Velika raztresenost naših ljudi po vsej veliki deželi je sploh ena izmed največjih ovir njihovega narodnega življenja, posebno šolskega pouka, ki je v celoti res nemogoč, tudi če bi bilo zanj na vseh straneh dovolj dobre volje. Ze ime Tucquegnieux je tako čudno, da ga pošten Kranjec ne more spraviti eksozi svoja usta. Morda bi ga zapisali Tukenjo, kar seveda ni čisto pravilno. Naši ljudje mu pravijo kar lepo enostavno in po domače Tikne.

Četrtek je. Ravnatelj rudnika, kjer sem: uslužben kot tolmач za slovenske delavce mi je dovolil, da morem vsak četrtek zapustiti rudniško pisarno že ob treh popoldne. "Au revoir, Messieurs — Na svidenje, gospodje!" pozdravim svoje tovariše, sedem na mali motorček, in že sem v slovenski kantini.

Naravnost ogromna stavba, prostorna za štiristo do petsto delavcev! Radi krize ima vendar naš kantiner Globokar trenutno le enajst "puršev," kakor pravimo pristno po slovensko neporočenim delavcem, ki stanujejo bodisi po družinah, bodisi po zasebnih ali rudniških gostilnah ali katinah. V tej veliki in prazni stavbi "Cantine slovene — slovenski kantini," kakor ji pravijo, imamo tudi društveno dvorano, ali chambre de catechisme, kakor jo še bolj navadno imenujejo. To je naša šolska soba.

"Dober dan, gospod učitelj! Dečki so pa v nas kamenje metali!" že od daleč kliče zmiraj objokana Pepca. "Ni res! Samo napodili smo jih, ker so prišli na naš konec," vpje bojevit Tonček iz drugega konca. "Jaz sem pa svinčnik izgubila," joka spet mala Vera. "V šolo," pravim jaz, "tam se bomo pomenili." In že uderejo v kantino, da jih komaj krotim.

"Molili bomo!" Po molitvi nekoliko verouka: sedem zakramentov, božje in cerkvene zapovedi, šest poglavitnih resnic, spoved in obhajilo, kako se obnašaj pri sveti maši, itd.

Po verouku razdelim abecednike in čitanke, ki nam jih je podarila ljubljanska kraljevska banska uprava. Najprej je za branje na vrsti mlajša skupina. "Kukavica kuka," bere Jožek. "Ptisek leti," "Desek kaka cunaj — Deček čaka zunaj." Ta presneti c in č, koliko preglavice delata našim malim izseljenčkom! "Krava moka," bere Ivanček, čeprav ni Ribenčan. Samo Dančič, ki še ne hodi v francosko šolo, ve, da krava moka in ne mika. Francoska izgovorjava je zelo svojevrstna, kakor je splošno znano, zato je s slovenskim branjem pri naših malih, ki že znajo francoski, obilo težav.

Višji oddelek je med tem pisal. Zamenjamo. Sedaj bodo mali pisali in veliki čitali. Danes bomo brali iz Angeljčeka mesto iz šolskih čitank. Veliko veselje, ki postane komaj pisno, kadar dobe v roke "Naše duhovno življenje" z burkastim in tako imenitno ilustriranim Storžkom. Dobro berejo, gladko in razločno. Kar zadovoljen sem.

Sledi odmor. Na dvorišče. "Črni mož," "slepa miš," "lisičica," "ribiči," itd., itd. Se kar začaran grad pusta in mrtva kantina oživi, ko se naši malčki navdušeno podo okrog nje.

Po odmoru nazaj v šolo. Kratek narek, da se pomirijo pljuča in srce. Potem nekoliko zgodovine in zemljepisa. "Kje smo mi doma?" "V Jugoslaviji!"

"Ata, koliko časa bi pa ti vozil z motorčkom v Jugoslavijo?" "Dobro, pa zračunajmo!" Pet do šest dni. Moj motorček namreč ni dirkalen stroj, marveč star penzionist bolj počasne vrste, ki je očitno mnenja, da se počasi daleč pride. Marsikakšen dober tekač bi ga pretekel. Vendar svojo službo prav dobro opravlja.

Za oddih pravilica. Nato petje, naše skupno veliko veselje! Maloštevilen je "Tikenjski slavček," pa je vendar že marsikomu izobil solze iz oči. V Tucquegnieux smo gotovo že dvajsetkrat javno nastopili, večkrat pa že tudi v Aumetzu, Piennes, Ste. Marie aux chene, Amneville, itd. Pa že tako lepo zapojejo ti naši otroci, da jih je res veselo poslušati.

Po petju še malo telovadbe, in šola je končana. Tako je v Tucquegnieux. Kaj pa v drugih krajih?

V Franciji je mnogo večjih slovenskih naselbin, kakor Tucquegnieux. Posebno v Pas de Calais, v Merlebachu in okolici, v Aumetzu, itd. Znameniti so bili merlebaški nad stočlanski otroški pevski zbori, slovenski ponos in veselje in občudovanje tujcev. Vsekakor je zelo čudno plačilo, katero je prejel gospod pevovodja Skebe za svoje požrtvovalno in več ko nesebično delo. Zbori so ostali brez pevovodja in brez možnosti, da se v Merlebachu znova naseli in bili so.

Od štirih tisoč petsto slovenskih otrok v Franciji jih komaj petsto uživa nekoliko slovenskega pouka. Tudi ti nikakor ne dovolj. Srce boli človeka, ko vse to gleda, opazuje in premišljuje. Tako majhen narod smo, pa vendar tako brezmišlno izročamo narodnemu, verskemu in socialnemu propadu najdražje kar imamo, svojo mladino, svojo kri.

Bog ve, koliko je še po drugih deželah slovenske mladine, ki tone, poginja, umira in obupno prosí: "SOS — Rešite naše duše!" — zastonj, ker jih nihče ne sliši.

— "Duhovno življenje."

Rev. Ksaver Meško šestdesetletnik

Dne 28. oktobra je bila 60-letnica pisatelja Ksavera Meškota. Ta vznemirni, nežnočutni pripovednik živi že dolga leta v samotni gorske fare blizu Slovenjgradca. V tem je ohranil tradicijo naših pisateljev duhovnikov iz preporodne dobe, ki so na kmetih pasli duše in pisali narodu knjige. Samota majnega kraja se je Mešku tolikanj priljubila, da je najbrž sam ne bi maral zapustiti, dasi je zvezan s tesnimi gmotnimi razmerami. Samota je njegova inspiratorica, v nji se mu obujajo fantazijske podobe. Vajen od povi in požrtvovalnosti, dveh vrlin, ki je na njih gradil svoje osebno življenje, se tudi zdaj, na pragu starosti, odpoveduje vsečnostim mestnega življenja. Samoten in osamljen hodi svojo pot v življenju in do neke mere tudi v literaturi.

Kaj pomeni literarno delo našega Ksavera Meškota za slovensko slovstvo, o tem je bila že večkrat beseda, vendar pa Meško, kakor je prav te dni ugotovil češki poznavalec njegovih spisov, še vedno ni našel literarnega teoretičnega, ki bi ga bil ocenil po njegovi vrednosti. Prvi večji poskus analitične študije predstavlja za njegovo šestdesetletnico izšla knjiga prof. Ahona Ovna "Ksaver Meško. Njegov razvoj v življenju in literarnem delovanju" (Maribor, 1934. Tiskovna družba). Ne dvomno in značilno, da je Meško danes bolj prevajen kakor pa izdajan v izvirniku. Ni prišel niti do Izbranka dela, kakor na primer Ivan Pregel.

Vzrok utegne biti v tem, da je pripovedno delo Ksavera Meška, ki je v naši slovstveni zgo-

govini obeleženo z etiketo subjektivnega psihologizma, poteklo v večji meri kakor iz originalne, primarno močne stvariteljske osebnosti in nenavadno rahle svojevrstno občutljive in kulturne duše, čije odtis ima skoro vsaka stran iz njegovega peresa. Meško, ki je vstopil v našo literaturo kot naturalist, je kmalu odkril svoj pesniški svet na nasprotnem tečaju, v subjektivnem dojemanju življenja, v čustveno in osebno barvanem izrazu, v sanjskih preludijih, v nežnosti sočutja, vdane ljubezni, neutrušenega hrepenenja, skratka: v čustveni prozi, ki je prav nasprotje naturalističnemu načelu hladne objektivnosti in znanstvene stvarnosti. Toda prvotni naturalistični prvak se ni popolnoma raztopil v Meškovi subjektivnosti in je ponekod le škodoval enotnosti njegovega dela. Meško je prav za prav po svojem osebnem in literarnem značaju lirik, zato je prav presenetljivo, da baš v liriki ni dosegel večjih uspehov, marveč se je moral lično izživljati v prozi. Ta premoč ličnega nagiba nad strogo narativnim pripovednim ustvarjanjem je notranje oslabilo njegovo delo, ki danes v času novega realizma "nove stvarnosti" ali celo novega naturalizma v literaturi, ne more imeti izredno mnogo čitateljev. Meška predvsem čitajo in razumevajo ljudje, ki so prav kakor on nežni in čustveno razboljeni, prav kakor on neutrušeni v svojem hrepenenju in obrnjeni v drugačen svet nego je pusta vsakdanost in brutalna življenjska resničnost sedanjega razrvanega in posurovelega časa. To velja prav posebno za spise, ki so najbolj Meškovi, najznačilnejši za njegovo literarno ustvarjanje. Tu se je pisatelj izrazil ponekod raznežil v sentimentalizmu in ga marsikdo ne prenaša. Meško je bolj literat kakor umetnik.

V splošnem je torej Meškovo delo po svoji notranji strukturi dokaj neenotno. Meško - pripovednik je vedno kolebal med objektivnim in subjektivnim pripovedovanjem, med ličnim in epičnim slogom, med realizmom in romantizmom, zaradi tega je njegovo celotno delo marsikje razklano in silno neuravnovešeno. A njegovo delo je njegov najintimnejši življenjski zapis. Meškove povesti so pretežno izpovednega značaja; skozi mnoge osebe njegovih fantazijskih proizvodov gleda on sam; njegova bolest in njegova notranja radost giblje te like. Subjektivizem, lirizem, to sta dve prednosti in obenem dve slabosti strani njegovega dela — po tem, kaj zahtevamo od proze in kaj sami polagamo vanjo.

Sodobni dušeslovni analitiki, ki so se učili pri Freudu, bi utegnili najti v Meškovem literarnem delu značilne primere "izrinjenih nagonov" in drugih kompleksov, ki so posledica pisateljevega boja med primarnimi nagibi in vsiljenimi močnimi dolžnostmi. Njegov natančni življenjski zapis Oven dobro pravi, da bi v primeru, če ne bi šel v bogoslovje, "v svoji volji in potrpljenju najbrž dal romane, ki bi se brez sramu postavili ob stran rusko - francoskim tako ali drugače realističnim platnom." Bogoslovje in poznejši duhovniški poklic sta bolj kakor pri katerikoli našem pisatelju odločno vplivala na razvoj stvarjalnosti. Vzhle nekaterim pozitivnim vplivom, ki jih našteva Oven, pomeni duhovniški poklic pri njem lomljenje premih življenjskih linij, to se pravi: Meško ne more živeti kot človek in ne ustvarjati kot pisatelj tako, kakor bi odgovarjalo njegovi pravi in resnični notranji podobi. Odtod njegovi kompromisi v stvarih čisto umetniškega značaja (prišljen prehod iz naturalizma k bolj "krščanskim" oblikam. — Skratka Meškovi literarni talent ima usodo žarka, ki se razbije na svoji poti. Lahko bi radi te-

ga nastale mavrične barve, to se pravi: nežna in čustvena proza polna sanj in sočutja do trpečih, toda velike in močne umetniške stvaritve nastajajo samo v preme črti in svobodni borbi talenta z okoljem.

Kakor razlomljen in razpršen žarek se Meškov pripovedniški dar uveljavlja skoraj v vseh književnih formah: v romanu, v roveli, v črtici, v dramski obliki, v liriki. V romanu je ustvaril dva stilo neanaka spisa: naturalistično podobo naše malomeščanske družbe ob koncu stoletja, "Kam plovemo," in še globlje zajeto "Na Poljani," izpoved vseh našega župnika, ki doživlja življenje okrog sebe, do Boga, do bližnjega, do domovine. Meškove novele so zbrane v več knjigah, izmed katerih sta najznačilnejši: "Ob tihih večerih" in "Mir božji." Tišino, mir, to je tisto, kar išče Meško na poti človeka, ki sta mu odpoved in pozaba sveta dolžnost. Mnoge njegove novele, povesti in črtice so izšle v raznih revijah in zbornikih ter so le delno zbrane v samostojne knjige, kakor so "Naše življenje," "Listiki," "Črtice." V dramatik je se izkusil s spisi "Na smrt obsojeni," "Mati," "Pri Hrastovih," "Henrik, gobavi vitez." Lirika ni zbrana v posebni knjigi.

Vsi ti spisi, ki se pretežno dogajajo na kmetih in v sodobnosti, so prepletani z najpremetnejšim čustvovanjem, zlasti se z globoko ljubeznijo do človeka in do domovine. Kadar je v njih tendenca, tedaj potega avtorjev idejni ali moralni poukarek samo iz želje, da bi bili ljudje boljši kakor so v resnici. Zlasti v romanu "Na Poljani" izpoveduje Meško tako globoko ljubezen do svoje domovine in njenega ljudstva, da čitatelja vzhle vsemu idealiziranju razmer prepričuje in povzdiguje. Najsi je vrednost posameznih Meškovih spisov taka ali drugačna, gotovo je, da je njegov celoten opus izpoved in stvaritev našega človeka z mnogimi značilnostmi naših tal in našega narodnega značaja.

Posebna hvala pa gre Mešku kot mladinskemu pisatelju. Njegove črtice v knjigah "Mladim srcem," njegova povest "Volk spokornik" in druge pravljice v zbirki s tem naslovom, so imele in še imajo tisoče mladih čitateljev. Ksaver Meško je med otroci sam otrok: izkušen in moder, vendar pa v svoji fantaziji enako naiven kakor oni, a to je tista naivnost, ki brez nje ne more biti mladinski pisatelj.

Meško se je pričel oglašati v naši književnosti že pred štiridesetimi leti. Njegovo delo je obsežno, a močno raztreseno in kliče vsaj po večji izbranih spisov. Po številu prevodov v druge jezike je Meško med slovenskimi pisatelji če ne na prvem, pa vsaj na drugem mestu, takoj za Cankarjem. Kmalu bodo vsi njegovi spisi prevedeni v češčino. V nemščini sta izšli v posebni knjigi dve mladinski zgodbi. Prevajali pa so ga tudi v nekatere druge jezike.

Sin sanjavo epih Slovenskih gor, ki jim je v enako imenovani črtici zapel pred nekaj leti zapel visoko pesem hvale in lepote, je prinesel v našo literaturo svojevrstno sanjavo in nežnost. S Cankarjem je imel skupna dva elementa: ličnost in hrepenenje, ni pa imel njegove svobodne idejne in etične poti, to je vtisnilo pečat njegovemu delu. Meškova pisateljska pot je danes v glavnem končana. Ko je pred mnogimi leti obrnil nase pozornost z romanom "Kam plovemo?" so njegove mlade oči gledale resnično življenja nearilizirane, nerazkrinkane ljudi. Malo pred svojo šestdesetletnico je spisal za češki prevod svojega prvega romana značilen nagovor: "Ali poznamo svojo pot?" vprašuje šestdesetletni Meško.

"Največja skrivnost življenja je, vedeti, 'Kam plovemo?' Pri Mešku je odpoved že dav-

no zmagala nad človekom in vedri, pomirjeni duh zdaj samo še pričakuje srečnih obal večnosti. Tako izveneva v samotni Sel nad Slovenim gradcem čustveno bogata duša nemirnega pisatelja in mirnega svečnika.

— "Jutro"

SMRTNA KOSA

Dne 8. novembra je umrla v Brooklynu, N. Y., Mrs. Apolonia Vauptič, soproga staroste greaternewyorških Slovencev, Mr. Valentina Vauptič. Pred par dnevi jo je zadela možganska kap, in zdravniki so izgubili vse upanje, da ji rešijo življenje. Pokojnica je bila vzorna žena in najboljša mati svojim otrokom. Rojena je bila v Domžalah ter je bila ob smrti stara šestdeset let. Zapuščala dva sinova in užaločenega soproga, katerega je ta udarec tem hujše prizadel, ker je pred leti izgubil sina. Naj v miru počiva! Preostalom sorodnikom naše iskrene sožalje.

ITALIJA UTRUJE SVOJE MEJE

Trst. — Kakor že poročano, so italijanske vojaške oblasti odredile posebno dela vojaškega značaja pri vseh prometnih zgradbah. Minirali so vse tunele in mostove na železnici od Gorice do Podbrda. Ravno tako tudi mostove na navadnih cestah. Tako n. pr. v Bači, Tolminu, čez Sočo in nešteto drugih. Utrudbena dela v goratem kraju dežele se izvajajo kljub pozni jeseni na sledečih točkah: v Ratečah pri Beli peči, kot smo že pisali v listu, potem na južnih bregovih Mojstrovke in Prisanke, v gričastem terenu Smrečja pod Bogatinom, na Možicu in Baškem sedlu ter na Poreznu. Na Bogatinu dela skupina 70 delavcev, ki imajo vrtnale stroje postavljene v dolini Tolminske. Na utrdbeno zono Smrečja peje žična vzpenjača. Ob vznožju žične vzpenjače je pripravljen vse polno kosov iz litega železa za podstavke težke artiljerije za približno 28 težkih topov. Vsi delavci, ki so zaposleni pri teh delih so iz notranjosti Italije. Plačani so zelo slabo in postajajo vedno bolj nezadovoljni, posebno zaradi sistema izkoriščanja od strani podjetij, ki jim za hrano zaračunajo skoro celo plačo, tako da ne morejo pošiljati nikakih prihrankov svojim družinam. Da se ne bi zgodilo kaj neprijetnega, jih čuvajo karabinerji kot pri vseh drugih fortifikacijskih delih v naši deželi.

Vzdolž same meje kopljejo na več krajih. Tako n. pr. delajo pod sedlom Globoko, pod Voglom, na Baškem sedlu globoke kaverne. Za utrdbena dela v Baški dolini, na Možicu in Poreznu dovažajo material ponoči skrivaj z železnico. V utrdbenih delih Prisanke kopajo v gorske stene globoke galerije, pri katerih manjka samo nekaj deset metrov, da ne prevrtajo na jugoslovansko stran. Namen je namreč jasen. Ob priliki bi skopali še ostale metre in tam postavili topove, ki bi bili pravzaprav že na naši strani. Veliko škodo trpijo dvolastniki z jugoslovanske strani, ki se ne smejo zaradi paše podajati v te kraje, ker jih takoj zaprejo pod sumnja špijonaže.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Na smrt sta bila obsojena pred mariborskim sodiščem hudodelca Lakner in Pančur.

Gorelo je pri Franciju na Jurjevici pri Ribnici. Zgorel je skedenj, poljsko orodje in pridelki. 2 kg težke hruške je pridelal v Višnji gori g. Mihael Omanen, ki je tudi iz sadov enega drevesa naprašal 160 l zelo dobre pijače.

Frane Jerše iz Rateč na svobodi Kranjske gora. — Poročano je že bilo, da je na skrivnosten način izginil Franc Jerše, 37 let star, oče šestoro nedorastlih o-

trok, bivajoč v obmejni vasi Rateče. O njegovi usodi ni nihče ničesar vedel, dokler se ni vrnil. Brigadir obmejne stražnice je bil celo toliko ljubezniv in izjavil, ko je družina iskala pri njem informacij, da je bil Jerše že sojen in obsojen na več let ječe zaradi vojaškega vohunstva v škodo italijanske države. Vendar pa se je Jerše, po trimesečnem prevažanju po italijanskih ječah, končno vrnil domov. Ti trije meseci ječe, pa so bili trije meseci polni najgrozovitejših muk in trpljenja. Hoteli so ga siloma pripraviti do izjave, da je vohunil v prid Jugoslavije. Ker Jerše tega ni mogel dokazati, so ga končno poslali domov. Italijanske oblasti v Vidmu pa se niso interesirale samo za stvari, ki so jih natvezile aretirancu, temveč tudi za življenje in delovanje drugih domačinov iz Rateč, katerih poznajo po imenu nad polovico. Zanimajo jih predvsem ljudje, ki se udeležujejo v kulturnih in prosvetnih organizacijah, najbolj pa oni, ki jo vodijo. Kakšno korist imajo od tega italijanske oblasti, ne moremo si misliti. Rateče so vendar popolnoma slovenska vas v Jugoslaviji in je lahko vsak vaščan, oziroma je dolžnost vsakega, ki mu okoliščine dopuščajo, da se udeležuje v kulturnem in prosvetnem delu.

Vladno posojilo cerkvam

Washington, D. C.—Administrator James A. Moffet, ki ima v oskrbi NHA urad v svrhu posojila vladnega denarja za popravilo hiš, omenja, da so pri tem vpotežete tudi cerkve. Tudi raznim cerkvam se bo dajalo posojilo za popravilo zidovja cerkev, napeljavu gorkote, nakup orgel, klopi, in za izdatke olepšave cerkve kar ni premičnega.

Ponosen ded

Dne 1. novembra je v Kenosha, Wis. umrl 98 letni Theodore Schmitz, ki je bil na osem svojih vnukov in vnukinj vedno zelo ponosen. Pokojnik je bil stari oče petim redovnicam in trem duhovnikom.

Sin porazil očeta

Pri zadnjih volitvah sta bila na volilni listi za okrajnega pravdnika v Baggett, Utah. Charles Olson in njegov sin. Oče je bil republikanski kandidat, sin pa demokratski. Zmagal je sin z 136 glasovi proti 73.

Jezero se pogreznilo

Tallahassee, Fla., 8. nov. — V tej bližini nahajajočega se Immonia jezera, obsegajočega 20 štirjakiš milij ni več, ker se je pogreznilo, oziroma posušilo, kar je trajalo zadnje tri tedne. Vsled tega je ostalo na suhem dno jezera na tisoče in tisoče rib, katere je ljudstvo iz bližine odneslo domov v kosarjih, druge so pa pomrle na solncu.

Oporoka šolskega krojača

Te dni je v Hanover, N. H. umrl je priletni krojač Christian Smith, rodom Nemec, ki je več let popravljaj in likal obleko študentom Dartmouth kolegija. V svoji oporoki je za športne svrhe temu kolegiju določil \$9000 — svojemu sinu, katerega že ni videl zadnjih 18 let je pa zapustil samo \$100.

ČAS ZA BOŽIČNA DARILA

Je tukaj. Mi pošljamo denar v stari kraj točno in zanesljivo, po dnevnem kursu. Denar dobijo prejemniki na dom po pošti brez odbitka.

V Jugoslaviji: V Italiji:
Za \$ 2.50 100 Din Za \$ 3.35 — 100 Lir
Za \$ 3.50 200 Din Za \$ 4.25 — 200 Lir
Za \$ 4.25 500 Din Za \$ 4.60 — 500 Lir
Za \$ 4.25 1.000 Din Za \$ 4.60 — 1.000 Lir
Navedene cene so podvignje spremembi.

Kakor je kurr.
Dolarne pošiljke: Za \$5.00 pošiljke \$5.75; za \$10.00 pošiljke \$10.85; za \$25.00 pošiljke \$26.10 in za \$50.00 pošiljke \$51.50.
Pri večjih zneskih še poseben popust. Pošiljajte naslovilje na:

JOHN JERICH
V pisarni "Amer. Slovenc"
1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

GLASILO K. S. K. JEDNOTE
 Zastava Slovencev v Zdrženih državah
 Uredništvo in administracija
 6117 St. Clair Avenue
 CLEVELAND, OHIO

Maršalina:
 Za član na leto \$0.84
 Za nedelno \$1.00
 Za imenovanje \$3.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.
 In the interest of the Order
 Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Avenue
Telephone: Henderson 3913
CLEVELAND, OHIO

Terms of Subscription:
 For Members Yearly \$0.84
 For nonmembers \$1.00
 Foreign Countries \$3.00

83

MESEC DECEMBER SE BLIŽA

Kakor vsako, tako se tudi tekoče leto hitro bliža svojemu koncu; še dva tedna in pol, pa bo nastopil že zadnji mesec (december), ki je osobito za društva najbolj važen. Baš zaradi tega stopamo še danes s tem člankom na plan, da bi med članstvom naše Jednote zbudili zanimanja za udeležbo glavne letne seje prihodnji mesec.

Vsak praktičen in razsoden podjetnik ali trgovec naredi koncem leta pregled ali inventuro, da se prepriča kako mu je trgovina uspevala, je-li naredil izgubo, ali dobiček? Pri tem skuša dognati glavne vzroke morebitne izgube; ali so temu krivi slabi uslužbenci, morda sam, ali je odjemalcem preveč zaupljiv, itd? Če teh nedostatkov ne bo skušal izboljšati prihodnje leto, mu je propad zagotovljen.

Kakor pri trgovini, tako je tudi pri društvu. Tudi tukaj je treba koncem leta, ali decembra meseca sestaviti obračun o društvenem napredku ali nazadovanju. Kaj je glavni vzrok temu ali drugemu? Seveda, v sedanjih slabih časih bo marsikdo lahko najdel glavni vzrok da društvo ne napreduje v finančnem oziru in v številu članstva; to je resnica. So pa še drugi tozadevni vzroki: premalo zanimanja za društvo, osobito za seje, tako tudi premalo spoštovanja in vpoštovanja do društvenih uradnikov in uradnic, kar smo tudi v uredniškem članku zadnji teden bolj obširno omenili. Če se uradniki društva še tako trudijo za isto in če tega članstvo noče vpoštovati z redno udeležbo na sejah, potem izgubijo tudi uradniki veselje do svojega poslovanja.

V resnici je čudno, da se nekateri malomarni člani (ce) tako radi odtegujejo od društvenih sej. Samo enkrat na mesec bi pač lahko žrtvovali eno uro ali dve v ta namen, saj se vendar vrši seja v njih korist, ne pa v korist odbornikov društva. So pa tudi nekateri tako "vrli" člani in članice, ki se niti glavne letne seje nočejo udeležiti; mislijo si: bodo že brez mene vse opravili, moj glas pri volitvah skoro nič ne šteje; jaz imam plačan asement in to je vse.

Taki člani in članice se zelo motijo. Če bi bil vsak društvenik (ca) njih misli, bi se sploh seja ne mogla vršiti, ker bi sedel sam odbor v zborovalni dvorani.

Kakor znano, je treba na decembrski seji voliti društveni odbor; izbira kandidatov za ta ali drugi urad je odvisna od številne udeležbe. Če se boste glavne letne seje vsi člani in članice udeležili, vam bo lahko mogoče izbrati vesten, dober in agilen odbor, drugače pa ne, kar je povsem umavno.

Se en skromen nasvet imamo do naših krajevnih društev za prihodnji mesec. Ker je zdaj pri naši Jednoti, tako tudi pri drugih v obče mladina v pretežni moči in številu, vpoštevajte tudi to dejstvo. Izvolite v urad tudi nekaj mladih moči, saj bo že čez nekaj desetletij naša mladina prevzela vse Jednotino vodstvo v svoje roke. Če se morda mladi člani izgovarjajo v sled nezmožnosti slovenskega jezika, pa jim dajte priliko da lahko govorijo na seji tudi naš ameriški deželni jezik, ali naj ima pa mladina svojo posebno sejo kakor ima to že uvedeno precej naših društev.

Torej že danes, gotovo pravočasno apeliramo na vsakega člana in članico vseh naših krajevnih društev, da se naj za gotovo udeležijo prihodnje glavne letne seje meseca decembra.

Npravna revščina

Znani francoski politik Heriot je imel pred nekaj dnevi govor, v katerem je dejal, da gre gospodarska kriza na Francoskem h koncu, da pa obstoji hujša kriza od nje, pravna kriza, ki jo bo težje premagati. Kaj je hotel g. Heriot s tem povedati? Brez dvoma isto, kar je v razumljivejši obliki povedal monakovski kardinal v svoji znameniti pridigi o luči krščanstva proti to novega paganstva, temi in sicer, da se večina umorov izvrši ne iz gospodarske bede, ampak iz pravne revščine, da že sami čutimo prekletstvo greha, izgubo dušnega mira, konec družinske sreče, gnus pred življenjem samim. Ljudje, ki se nagibajo k brezverstvu ali k novemu poganstvu, kakor se bohotno razvijajo, ne samo v Nemčiji, ampak tudi drugod po svetu, četudi v nekoliko drugačni obliki kakor na Nemškem, pač sami občutijo to strašno pravno revščino, pa ji niso kos, ne vedo, kako bi jo začeli zdraviti. Pa je tudi nikdar ne bodo premagali, ker je pravna revščina zrasla ravno na pravno nezdravih tleh njihovega svetovnega naziranja, še več, ona je naravna po-

sledica njihovega brezverskega mišljenja in delovanja. Kjer nimajo več vere v Boga, kjer je ljudem življenje po božjih zapovedih "zastarela, nemoderen" reč, kjer ni strahu božjega, tam tudi ni in ne more biti nobene vesti in vestnosti, torej tudi ne poštenosti, tam gospodari greh, tam je doma nepoštenost, tam se širi nenravno močvirje, v katerem se potapljajo človeške duše. Kako pa naj vso to pravno revščino ozdravimo, ki jo sami povzročajo in so od nje prepojeni? Slepce slepca vodi. Podobni so brezvestnemu zdravniku, ki bi hotel bolnika s smrtonosnimi bacili zdraviti!

Mi pa trdimo celo, da ljudje, ki so že okuženi od te pravne revščine, tudi prav nič ne mislijo na to, kako bi to pravno revščino odpravili. Morda pač nekateri posamezniki, ki čutijo, da jih ves ta nenravni vzduh duši, da je v pogubo narodom, državam in vsemu človeštvu, ali v celoti so z njo zadovoljni, ker od nje—živijo, se bogatijo, le v njenem vzdušju uspevajo. Iz mnogih delov sveta prihajajo poročila o velikih podkupovanjih, osebnem okoriščanju javnih delavcev, o sleparstvih, kakor se navadno sliši. V te škandalne zadeveščine so navad-

no zapleteni tisti, ki bi bili po svojem poklicu dolžni zatirati sleparstvo nesnaga. Tega pa ne storijo, ker jim nenravna pokvarjenost ljudi — nese, polni njihove žepa. Premnogi politiki, ki na vsa usta vpijejo o državni blaginji, ki pojejo slavo-speve patriotizmu, so se posvetili političnemu življenju samo iz dobičkanosnih ozirov, njihovi slavo-spevi raznim političnim in nacionalnim višjim ciljem so samo plašč, ki naj pokrije njihovo dobičkarsko pravno pokvarjenost. Premnogi od teh ljudi bi po svojem znanju in zmognostih med svetom pravičesar ne pomenili, nihče bi se zanje ne zmenili, toda politika jim pomaga do nezasuženega vpliva in moči. Kako pa naj taki ljudje zatirajo sleparstvo in vso pravno pokvarjenost, ko pa so sami pravno pokvarjeni in jih samo pokvarjeno ozačuje v javnem življenju vzdržuje in jih preživlja? Zato so pa tudi najbolj glasni v grmenju proti "verakim reakcionarjem," proti "klerikalizmu," kakor oni pravijo, mislijo pa pri tem na očičujoče dejavno krščanstvo, ki edino more rešiti in očistiti svet pravne revščine. —"D"

Ivan Zupan:

MATERINE ROKE

O krepke roke matere; ker svet ves ve držite, stoletja že in veke vse človeštvo ve krepite.

O srečne roke matere, vesolja vse prežete, ko božate, ljubkujete predrago svoje dete.

O blage roke matere, spet sklenjene v molitev za svoje drage, ljubljene, in v božjo še častitev.

Uboge roke matere utrujene od dela, tedaj se le počivate, ko snite vas sklone bela.

RAZNE ZANIMIVOSTI

Kalorija tvori enoto energije enako energiji toplote, ki bi dvignila 300 funtov težak predmet 10 čevljev visoko; ali če se doseže toplota 1000 gramov vode za eno stopinjo centigrada.

Gibraltarska ožina se vije v razdalji 40 milj. Pri vrodu na zapadni strani je široka 9 milj, na istočni strani pa 13 milj.

Med vsemi štirinožnimi živalimi na svetu je edino žirafa, ki ne more dati nobenega glasu od sebe.

V avgustu l. 1933 je štel seznam kongresne knjižnice v Washingtonu 7,539,453 knjig in drugih listin. Med temi je bilo 4,633,476 knjig in pamfletov, 1,281,228 zemljevidov, 1,100,428 not ali sekiric za muziko in 524,321 drugih tiskovin. Poleg tega se hrani v navedeni knjižnici še na milijone raznih zgodovinskih rokopisov in listin.

Ščuka (pike) lahko živi na suhem ali brez vode po več ur.

Javorjev list (maple) je v Kanadi narodni znak, katerega si je ljudstvo izbralo in določilo, dasiravno ni bil list tega drevesa še nikdar uradno priznan kot narodni znak.

Katoliška trgovska zveza obstoja v Quebecu (Kanada), Južni Ameriki, na Španskem in na Nizozemskem.

Ako sv. Cerkev kakega vernika proglasi za blaženega, se sme istega častiti samo na gotovih prostorih ali cerkvah; šele ko je dotičnik prištet med svetnike, se lahko istega časti vsepovsod.

Za novo zvezdarno Kalifornija tehnološkega zavoda so ne-

davno v steklarni v Corning, N. Y. vili ogromno ploščo stekla ali lečo daljnogleda. Ta leča je 201 palec široka, 27 palec debela in tehta 20 ton. Vsa oprema te nove zvezdarne bo veljala \$6,000,000.

Uradni pečat Združenih držav ameriških ima 13 pasov (polj) (stripes); nad orlom je razvrščenih 13 zvezd; napis "E Pluribus Unum" vsebuje 13 črk; orel drži z eno nogo lavorovo vejico z 13 peresi ali listi, z drugo nogo pa 13 pušč (streljč). Na drugi strani pečata vidimo nedovršeno piramido s 13 kamni in napis "Annuit Coeptu" tudi 13 črk. V slovensčini bi se reklo: Bog se smehlja nad našimi podvzetji.

Sedanji glavni poštar (Postmaster General) Združenih držav Mr. James A. Farley je katoličan. Rojen je bil 30. maja 1888 v Haverstraw, N. Y. V svojih mladit letih je pomagal starišim kot klerk v grocerijski trgovini, kasneje je pa postal prodajalec gradbenega materiala.

Število vseh starih in modernih jezikov ter narečij širom sveta znaša 3,064. Od teh jih pripada v Azijo 987, Evropo 587, Afriko 276 in 1,214 v Ameriko.

Prva, v Ameriki rojena novinka, ki je stopila v kak samostan k redovnicam je bila Mary Turpin. Sprejeli so jo k uršulinkam v New Orleans, La., leta 1727.

Štiri petine vsega prebivalstva na svetu živi v Evropi in Aziji, dasiravno zavzemata ta dva svetovna dela samo 2 petini celotnega zemeljskega površja.

Znani George Pullman je vpe-ljal prve železniške spalne vo-zove l. 1863; štiri leta zatem so bili pa potujočemu občinstvu na razpolago tudi Pullmanovi vo-zovi z jedilnico.

Ko je v srednjem veku izdal kak vladar kak važen ukaz ali uradno listino, je bil v kraljevi pečat vtisnjen tudi en las vladarja.

Leta 1933 je bilo v Združenih državah ameriških 12,163,000 konj in 4,981,000 mul. Število prvih šlo je v zadnjih 13 letih zmanjšalo za 7,925, mul pa za 775,000.

Beseda kandidat je latinskega izvora (candidatus) obločen v belo obleko. Stari Rimljani, o-sobito sodniki so nosili namreč dolge bele halje kadar so javno pred ljudstvom nastopali.

Sedanja delavska tajnica Združenih držav ameriških rabi še vedno svoje dekliskno ime Miss Frances Perkins; je pa v resnici poročena s trgovcem Paul Wilsonom v New Yorku in ima že eno 17 letno hčer.

Dandanes je na svetu še vedno okrog 6,000,000 pravih suž-njev.

Število deklic, ki spadajo k zvezi skavtov v Ameriki, znaša sedaj 315,000.

Razne svetovne dežele in dr-zave dolgujejo našemu stricu Samu (USA.) \$20,645,000,000.

Okrog 93,000 ameriških Indi-jancev hodi v cerkev ali k bo-žjim službam, katere oskrbuje 650 duhovnikov.

Tekom enega leta spijs vsaka odrasla oseba približno eno tono vode.

Tekom reformacije l. 1534 je bila samostanska cerkev v Buckfast na Angleškem do cela porušena. Zatem so redovni bratje in menihi začeli cerkev

na dotičnem prostoru znova gra-diti. Delalo je pri gradnji običajno na dan samo 6 menihov; cerkev je bila v 75 letih zopet dograjena.

Problemi priseljenca

Informacije o spremembah na-turalizacijskega zakona
 Vprašanje: Dobim drugi dr-žavlanski papir prihodnji me-sec. Nekateri mi pravijo, da je bil naturalizacijski zakon spre-menjen in da moji otroci ne postanejo ameriški državljani vsled moje naturalizacije. Kje naj vprašam, da-li je res tako?

Odgovor: Ako pišete na For-eign Language Information Ser-vice, 222 Fourth Avenue, New York City, Vam ta organizaci-ja drage volje razloži precej komplicirane spremembe natu-ralizacijskega zakona. Ako pa Vam je težko pisati angleško, lahko pišete v svoji materin-ščini.

Ali je bila prošnja za kak patent vložena?

Vprašanje: Kako naj izvem, da-li je bila prošnja za neki pa-tent vložena? Koliko časa mi-ne, predno patentni urad reši tako prošnjo?

Odgovor: Pišite na Commis-sioner of Patents, Washington, D. C., o taki zadevi. Pismu naj navede vaše ime, naslov in na-slov iznajdbe. Ako znate za te-kočo številko (serial number) svoje prošnje in datum, ko je bila prošnja vložena, navedite to. Ako je kak odvetnik imel vložiti to prošnjo za vas in vi ne veste, kdaj je bila poslana, navedite ime in naslov odvet-nika, ki vas zastopa. Po patent-nem zakonu se mora vsak pa-tent izdati tekom treh mesecev, odkar je bila plačana končna pristojbina.

Brezplačna bolnišnična oskrba in deportacija

Vprašanje: Ako kdo resno zbolí, predno je minulo pet let od prihoda v Ameriko, ali ne prosí za brezplačno bolnišnično oskrbo takoj, marveč še le po-tem, ko je že pet let tukaj, je tak človek podvržen deportaciji, ker je padel na breme javnega dobrotelstva?

Odgovor: Tak izozemec ni podvržen deportaciji. Le, ako bi bil postal "public charge," predno je minulo pet let od (zadnjega) prihoda v Združene države, tedaj bi bil v nevarno-sti deportacije.

Priselitev posinovljenega otroka

Vprašanje: Moja obdovela sestra je umrla v starem kraju in zapustila sina, 16 let starega. Ako adoptiram tega mojega ne-čaka, bom ga mogel priveriti v Ameriko kot izvenkvotnega pri-seljenca? Jaz sem naturaliziran državljani.

Odgovor: Zalibog to ni mogo-če po zakonu. Adoptiran otrok ameriškega državljana ima pravi-co do izvenkvotne vize le te-da, ako se je adoptacija izvršila pred dnem 1. januarja 1924.

Vaš nečak bi mogel priti le kot običajen priseljenec v kvoti.

Deklaranti nimajo volilne pravice

Vprašanje: Imam prvi držav-ljanski papir. Morem li voliti meseca novembra? Neki moj prijatelj, ki je živel v državi Texas, pravi, da v tej državi volijo tudi ljudje, ki imajo le prvi državljanski papir.

Odgovor: Kdor ni ameriški državljani ne more voliti v ni-kaki državi. Nekaj malo držav, izmed teh Texas, je poprej do-voľjevalo volilno pravico tudi izozemcem, ki so imeli prvi pa-pir, ali tega ni več.

Prišel je pod drugim imenom in si je spremenil ime

Vprašanje: Bil sem zakonito pripuščjen v Združene države l. 1929, ali prišel sem s paspor-tom nekoga drugega. Sedaj no-sim svoje pravo ime in sem po-znan pod istim. Ali morem po-stati ameriški državljani pod tem imenom?

Odgovor: V takih slučajih za-kon razlikuje med onimi, ki so do najvišje politične moči, časti prišli pred dnem 22. maja 1918

in onimi, ki so prišli kasneje. Oni, ki so prej prišli, morejo razločiti se in rešiti to težavo. Izozemci pa, ki niso prišli pod svojim pravim imenom po dne-vu 22. maja 1918 se ne smatra-jo kot da bi bili zakonito pripu-ščeni in morajo vložiti prošnjo za registracijo, t. j. morajo le-galizirati svoje bivanje, predno morejo dobiti državljanske pa-pirje.—FLIS.

Kratek življenjepis Adolf Hitlerja

O malokaki osebi sedanje do-be se je že toliko pisalo in se še piše kakor o očetu nemških "nazijcev," predsed. in vodite-lju sedanje nemške republike, Adolf Hitlerju, ki se je od na-vadnega pleskarja in tesarja povzpela na tako važno mesto.

Hitler je bil rojen dne 20. aprila 1889 v Braunau, malem trgu Avstrije, nedaleč od Du-naja. Njegovi starši niso bili premožni ker je njegov oče o-pravljal službo financarja. Ko je bil Hitler star 14 let, je po-stal vsled smrti staršev sirota; podal se je na Dunaj, da se priuči kakega rokodelstva. On-di je prebil nekaj let kot ples-karski vajenec, zaeno je tudi kaj rad tesaril; dovršil je sa-mo ljudsko in obrtno šolo.

Se kot mladenič je Hitler rad čital zgodovino Nemčije, oso-bito o kralju Frideriku Velikem in kanclerju Bismarcku. To ga je navdušilo, da si je želel živeti in delati v obljubljeni deželi — Nemčiji, kamor se je v resnici preselil in dospel kot navaden pleskarski delavec v Monakovo na Bavarskem. Ob izbruhu sve-tovne vojne leta 1914 je stopil kot prostovoljec k nekemu ba-varskemu polku; leta 1917 je bil v vojni ranjen, leto kasneje je bil v nekem plinskem napa-du tako poškodovan na glavi, da je moral več mesecev ležati s popolnoma zavezanimi očmi.

Ko je bilo sklenjeno premirje, se je Hitler vrnil v Monakovo in od tedaj se začelja njegova zna-čilna kariera v Nemčiji.

Leta 1919 je bilo mesto Mo-nakovo v rokah in pod vladjo komunistov, s čimer v obče ljud-stvo ni bilo zadovoljno. Vsled tega so se vršili razni javni pro-testni politični shodi na pro-tem in v večjih dvoranh. Ker se je tudi Hitler zanimal za po-litiko, se je nekega večera v dvorani neke pivnice udeležil velikega shoda, ter z zama-njem poslušal govore političnih agitatorjev, oziroma zastopni-kov nemške delavske stranke.

Tudi njega so pozvali na govorniški oder. Prejšnji govornik je vneto priporočal zvezo Av-strije z Nemčijo, čemur pa je Hitler odločno nasprotoval, češ, v Avstriji je mnogo judov in katoličanov, ki so internacia-listi. Priporočal je nemški, sa-mo čisti nacionalizem.

Na istem shodu je bilo iz-voljenih šest zastopnikov tedar-je nemške delavske stranke, med katerimi je bil tudi izvo-ljen Hitler. Ta organizacija se je začela nagloma širiti kot "nazijci." Hitler je osobito in kaj rad v svojem govoru na-stopal proti judom; Hitler je namreč navdušen in izboren go-vornik.

Hitler je za svojo propagan-do dobival denarno pomoč tudi od bogatov in industrijcev, o-sobito leta 1913, ko je za časa okupacije Poruhraja po Franco-zih nemška marka tako nizko padla.

Od tedaj je postal Hitler pravi politični revolucionar. On je zbiral naokrog kandidate za poslansko zbornico in širil ide-jo da mora biti Nemčija samo za Nemce.

Hitler, danes 45 let star je še vedno samec in hud nasprotnik ženske enakopravnosti.

O RDEČI ZASTAVI

Kakor znano, je dandanes rdeča zastava simbol ali znak ustaje, revolucije, upora in a-narhije. Vendar tega pa rdeča zastava ni predstavljala pred 142 leti, ampak je bila simbol kraljeve časti in oblasti.

Kakor nam zgodovina pripo-veduje so na predvečer franco-ske revolucije leta 1792 v Pa-rizu kraljeve čete vojaštva dvi-gale rdečo zastavo z znamenjem in svarilo ljudstvu, da bodo za-čele streljati če se isto ne po-miri. Na podlagi proglašene vojne-ga stanja se je uporn ljudstvo z rdečo zastavo svarilo da naj se razkropi z ulic in tr-gov; potem se je isto še tri-krat z glasnimi klici na to opo-zorilo; če revolucionarji niso hoteli svarilnega znamenja, t. j. rdeče zastave vpoštovati in ne tega ne drugega svarilnega kli-ka poslušati, so pričele vojske čete streljati nanje. Istočasno je bila rdeča zastava v pravem pomenu besede protirevolucio-narno znamenje, katero so no-sile in rabile samo kraljeve čete.

Po končani revoluciji na Francoskem je postala rdeča zastava najbolj zaničevalno zna-menje monarhije; šele tedaj, ko je postal Napoleon Bonaparte francoski cesar, je začela vži-vati pravo čast in spoštovanje. Napoleon je dal namreč eno iz-med starih rdečih zastav svojo-mu polku v priznanje. Tako je tudi Napoleon strastno poljubil to zastavo na dvorišču pred pa-lačo v Fontainebleau, ko se je odpovedal vladni in je moral iti v pregnanstvo na otok sv. Hele-ne. Od onega časa naprej je postala rdeča zastava simbol re-volucionerjev.

Krvav dogodek iz angleške zgodovine

Mladi Edvard V. in njegov brat Rihard, yorški vojvoda, sta bila l. 1483 zadavljena v Lon-donskem stolpu. To dramatično prigodo je Francoz C. Dela-vigne porabil za eno svojih naj-boljših tragedij "Les enfants d'Edouard." Paul Delaroché pa za svojo znamenito sliko istega naslova.

Po smrti Edvarda IV. je l. 1483 zasedel prestol njegov sin Edvard V. Ker pa je štel ko-maj 12 let, je bil njegov stric Rihard, vojvoda Gloucestrski, i-menovan za regenta. Zeleč, trajno ostati na tronu, je dal zapreti oba nečaka, češ, da sta nezakonita sinova, sebe je pro-glasil za "zaščitnika države," povzdignil mnogo ljudi v ple-mstvo, da si jih pridobi, ljudstvo obetal zlate gradove, obglavlil glavne pristaše mladega kralja, katerega je dal z njegovim brat-cem vred zadušiti v Vrtnem stolpu (Garden Tower), nazva-nem poslej Krvavi stolp (Bloody Tower). L. 1674 so se našle kosti dveh otrok pod stopnicami Belega stolpa (White Tower) in se na ukaz Kralja II pokopale v Westminsterjski kapeli. Med prezidavanjem pa so jih v lan-skem poletju zopet odkopali. Več učenjakov je pregledalo o-kostje. Dognali so, da gre za 12 in 10 letnega otroka. Po-zanimivih podrobnosti v loba-nji in zobeh sklepajo, da sta brata. Ustno izročilo pravi, da sta bila zadušena z rjuhami. Tudi to so baje naknadno potrdili. Davljenje požene velik naval krvi v obličje: črepina starejšega, torej kralja, nosi ši-roke rjave in rdeče maroge fluidnega izvora, gotovo krvi. Skratka, vse kaže, da gre za ostanke obeh nesrečnih kralje-vicev.

Starost, ki se obojnemu oko-stju lahko točno določi, dokazu-je, da sta bila princa usmrčena najpozneje tri mesece po vstopu v zapor. Tako zadene kriv-da neizpodbitno Riharda III., nedolžen pa je pri tem zločinu Henrik VII., ki so ga nekateri sumili.

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois dne 12. januarja, 1896.

GLAVNI URAĐ: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Druga podpredsednica: Joliet 21046; stanovalna glav. tajnika: Joliet 2448.

Solventnost: aktivnega oddelka 102.00%; mladinskega oddelka 105.33%.

Od ustanovitve do 30. sept. 1934 znaša skupna izplačana podpora \$5,373,837.

GLAVNI ODBORNICI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 25-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERR, 817 East 6 St., Pueblo, Colo.

Druga podpredsednica: MARY HOGHEVAR, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagovnik: LOUIS ZELJEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni zdravnik: DR. M. P. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 9527 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCHI, 9911 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARIC, 212 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

PROTNI ODBOR:

JOHN DEUMAN, Box 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSSE, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM F. KOMPARE, 2206 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERNBERG, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILO:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikačje se Jednote, naj se pošiljajo na glavna tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

STARE NAGRADE ZA PRIDOBIVANJE NOVIH ČLANOV SE VEDNO V VELJAVI

Kakor je bilo v zapisniku zadnje polletne seje gl. odbora že poročano, so ostale pri naši Jednoti vse stare nagrade za pridobivanje novih članov do preklica v veljavi, kar je zelo važno osobito za uradnike naših krajevnih društev.

Seveda, tudi pristop v našo organizacijo je popolnoma prost in zdravniška preiskava novih kandidatov. Za odrasle se v ta namen iz Jednotine blagajne plačuje po \$2, za otroke pa po 50c.

Nagrade so razdeljene po zavarovalniških svotah sledeče:

za \$250.....	50c
za \$ 500.....	\$1.00
za \$1000.....	\$2.00
za \$1500.....	\$3.00
za \$2000.....	\$4.00

Za prestop članov iz mladinskega oddelka ni določene nobene nagrade, ker se istim od strani Jednote računa njih rezervo za plačevanje asesmenta v odraslem oddelku.

Vsak naš Jednotar in Jednotarica bi moral te lepe nagrade vpoštevati. S tem se vam nudi lepa prilika postrani na lahek način prislužiti si nekaj dolarjev, ki v sedanjih časih mnogo veljajo in štejejo.

Življenjepis Josipa Stuklja, amer. slov. pionirja in I. predsednika KSKJ (Nadaljevanje)

Po ustanovitvi društva sv. Martina v Chicagu smo zvedeli, da so Slovenci v Jolietu kupili zemljišče, na katerem nameravajo graditi slovenske cerkve. Ta novica je nas vse mlade rojake v Chicagu zelo razveselila. Tako smo se pozno v letu 1888 zmenili prirediti plesno veselico na vogalu Throop in 19. ceste v prtiličju, in da se ves dobiček te prireditve izroči Slovincem v Jolietu za novo cerkev. In res smo vse jolietške slovenske družine povabili na to veselico; to je bil naš prvi skupen sestanek v resnici poln veselja. Kot prebitek smo jim podarili \$100 za graditev slovenske cerkve sv. Jožefa v Jolietu.

Nadalje smo chikaški Slovenci pridno opazovali vse češke prireditve, bodisi cerkvene, društvene ali konvencije. Delovne ali čehov na društvenem polju nas je zelo zanimalo in tudi navduševalo. Tako je tudi naše društvo sv. Martina večkrat ko-

rakalo v paradi s Čehi. Seveda pri takih nastopih so igrala na čelu številne češke godbe različne slovanske komade tako, da so se vsa bližnja okna po hišah tresla. Ob zaključku kake slavnosti so bili tudi govori; tako sem tudi jaz, kot tajnik našega slovenskega društva sv. Martina ves navdušen rekel: "Bratje, delajmo vsi za korist društva. Zdaj smo še mladi, toda tudi mi bomo imeli enkrat svojo lastno slovensko Jednoto." Hvala Bogu, vse to se je uresničilo že čez šest let zatem! Vse to smo dočakali ob ustanovitvi naše K. S. K. Jednote. Pa še veliko več! Čehi istočasno še niso imeli svojih ženskih podpornih društev, tako tudi ne mladinskega oddelka in ne bolniške centralizacije, kar ima sedaj naša Jednota. In vse to je nam s svojim nasvetom pripomogel pridobiti naš vrli sedanji glavni tajnik brat Jos. Zalar, tako je tudi on deloval pri naši Jednoti za različne umestne zavarovalniške razrede, katere je članstvo odobrilo. Morda ima zopet kaj novega v korist naše podporne organizacije? Želim mu, da bi obhajal še zlat jubilej tajništva pri KSKJ.

Malo prej sem omenil češko godbo; tudi jaz sem bil vedno velik prijatelj dobre godbe. Kot šolarček sem že igral na vrgelce, potem sem se pa oprijel igranja na harmoniko; tako sem igral na številnih plesih, volcutih, krstih in slčnih prireditvah. Tudi v Joliet sem hodil igrati, kjer sem si pridobil veliko znanec in prijateljev. Vse me je poznalo, staro in mlado; vsi so mi svetovali: Zakaj se ne preseliš k nam v Joliet? Za takojšnjo preselitev nisem imel sprva poguma, saj sem imel v Chicagu stalno delo, kako bi pa bilo glede dela v Jolietu, je bilo težko naprej soditi. Moja žena je imela v Jolietu svaka in sestro Mr. in Mrs. Peter Jevčev. Končno sva se res odločila preseliti se v Joliet; tedaj sva imela dva otroka, Jožefa in Antonijo. Jaz sem šel dva dni naprej. Delo sem dobil pri neki češki stavbinski družbi, da sem si prihranil nekaj denarja za nakup zemljišča, kjer sem si nameraval postaviti hišo. V Joliet smo dospeli z družino 1. aprila leta 1890 in sprva stanovali pri Jevčevih na južnoiztočnem vogalu N. Chicago in Ohio St. Precej po mojem prihodu v Joliet me je skrbelo kako naj postopam, da dobim potni list ali pa prestopni list od društva sv. Martina za šest mesecev. Tedaj mi pride na misel izvrstna ideja kako to izvršiti. Tukaj v Jolietu je že več kot dovolj Slovencev za ustanovitev kakega podpornega društva; torej za namo, čim prej, tem boljše. Ne- kaj dni zatem sem prišel ho-

dit od hiše do hiše, najprvo okrog bolj pramočnih rojakov v nadi, da bo pri njih boljše uspeh. In res, kmalu sem dobil 25 članov za novo društvo. Kakor se mi dozdeva živijo izmed teh ustanoviteljev še sledeči poleg mene: Martin Fir, Math Bezek in Marko Nemanich. Tako smo ustanovili društvo sv. Jožefa dne 6. maja 1890 v Jolietu, Ill., en mesec po mojem prihodu v to mesto; navedeno društvo je pristopilo k češki katoliški Jednoti. Prvi uradniki so bili: Peter Jevčev, predsednik in zastopnik; John Zmajč, podpredsednik; Jos. Stukelj, tajnik; John Stopnik, zapisnikar; Martin Kočevar, blagajnik; Martin Fir, ravnatelj. Takoj zatem sem prestopil od društva sv. Martina k društvu sv. Jožefa. Navedeno društvo je spadalo od leta 1890 do 1894 k češki katoliški Jednoti v Chicagu, potem je pa ob ustanovitvi KSKJ. pristopilo k nji pod številko 2.

Pri organiziranju društva sv. Jožefa, prvo društvo v Jolietu, sem naletel na veliko kritike. Tedaj so namreč v Jolietu živeli tri vrste naših rojakov: dve iz Bele Krajine, druga pa iz gornjih krajev slovenskega ozemlja. Bili so vsi dobri ljudje, ki so umevali pomen podpornih društev, kjer bodo dobivali različne podpore; ti so se takoj vpisali v društvo; bili so v obče zelo složni; ti rojaki so bili doma večnoma iz kmetij. Tretja vrsta so bili pa oni, ki so bili vzgojeni blizu mest ali v mestih; ti so pa kaj radi kritizirali in nas nazivali "zarobljeni kmetje." Ker so bili rojeni v bližini mest, so se smatrali za bolj učene, izobražene in napredne kot pa oni, doma s kmetov. Ravno ti so mi delali največ preglavice pri ustanovitvi društva sv. Jožefa; postali so razkolniki, mene so obsojali sledeče: "Čemu je pa prišel ta iz Chicaga nas sem kaj učiti in vpisovati v nekačo društvo, naj ga nihče ne poslušajo ali pristopi v ono društvo." Jaz sem pa s svojim agitacijskim delom kar pridno nadaljeval med dobrimi ljudmi in nabiral dosti članov za prvo ali ustanovno zborovanje na stanovanju John Pluta na Bluff in Spring St. Tedaj namreč še ni bilo v Jolietu kake slovenske dvorane in ne šole za zborovanje. Rojak Plut je bil istočasno zelo znan in ugleden v jolietški naselbini; imel je veliko naših ljudi na hrani, tako je bil tudi vedno prvi pripravljen agitirati za slovensko organizacijo ali za kako drugo dobro stvar. Rojak John Plut je bil tudi ustanovni član društva sv. Jožefa; toda kmalu zatem je zbolel in umrl; to je bil prvi umrl član našega društva. Zapustil je vdovo Mary, kasneje zopet omožena s Štefan Kukarjem, ki še danes živi in je zopet vdova. Ta rojakinja, ki je bila tudi blaga žena, je prejela od češke Jednote ček za \$1000 kot posmrtnino za svojim možem. Do tega časa so nam naši kritiki še vedno nasprotovali, toda potem so pa kar utihnil ker so spoznali, da jim rovanje proti društvu nič ne koristi; toda društvo je le hitro rastle naprej.

1. julija 1890 sva z rojakom Golobčičem odprla v mojih prostorih prvo slovensko gostilno v Jolietu. Meseca decembra istega leta pa ustanovila Slovensko godbo, ki je obstajala in dobro delovala do leta 1914. Samo dva od ustanoviteljev godbe sva še pri življenju in sicer jaz in Peter Perše, nekje v Pueblo, Colo.; bilo nas je 24 muzikantov ali godcev in dobili smo kapelnika, Mr. Karol Kresal, ki je služil pri avstrijski vojaški godbi, pozneje je bil kapelnik godbe v Metliki. Tukaj iz Jolietja se je preselil v So. Chicago kot kapelnik tamkajšnje godbe, zatem pa na Ely, Minn., kjer je umrl. Navedeni učitelj in vodja godbe je bil izborni godbenik, ter je imel na razpolago za učenje mnogo naših znanih slovenskih in drugih starokrajskih komadov. (Dalje sledi.)

MLAD SKOF

30. junija 1. 1934. je bil v Zagrebu posvečen za škofa in obenem postavljen za pomočnika dosedanjega nadškofa dr. Bauerja s pravico nasledstva komaj 36 letni dr. Alojzij Stepinac.

Bodoči nadškof dr. Stepinac je bil rojen v vasi Krasici blizu Zumberka, kjer se sedaj njegova mati vodi obširno posestvo. Po končani gimnazijskih študijah je moral mladi diak k vojakom 1. 1916.; v Italiji je prišel v ujetništvo, kot odločen Hrvat pa se je kmalu javil kot prostovoljec v srbsko armado in bil poslan na solunsko fronto. Po vojni je še nekaj časa služil v srbski armadi; nato pa se je kot srbski častnik vrnil domov, študiral nekaj časa na gospodarski visoki šoli v Zagrebu, nato pa se je vrnil na domače posestvo, kjer je ostal 5 let.

Doma pa ni našel zadovoljstva, ker ga je vedno bolj mikal duhovniški poklic. Odsel je na svoje stroške na bogoslovno visoko šolo v Rim, kjer je končal kot doktor bogoslovja svoje nauke 1. 1931.

Po svojem povratku v Zagreb je bil zaposlen z raznimi uradnimi deli pri zagrebški nadškofiji, kjer si je s svojim mirnim nastopom pridobil vse zaupanje svojega nadškofa. A tudi v Rimu so spoznali visoke sposobnosti mladega duhovnika in zato ga je papež ne glede na njegovo mladost imenoval za škofa in bodočega nadškofa v Zagrebu.

PRIMORSKE NOVICE

—Gniloba v fašističnih vrstah Julijske krajine. — Gorica, 19. sept., 1934.—Tudi v tolminskih fašističnih krogih vladajo kaj lepe razmere. Posebno tisti, ki so prej tako rekoč prvačili v njihovih vrstah, so se bavi s čednimi posli, ki so jih končno kljub fašističnemu prepričanju spravili v ječo in drugam. Sedaj pa poročajo, da je velika tolminska fašistična zvezda Bertolini I., učitelj in bivši večletni fašistični tajnik v Tolmini, nenadno zgubila svoj sijaj. Premestili so ga namreč v Italijo, in sicer nenadoma ter kazensko. Govori se, da je utajil in si prilačil večje količine živih namenjnih za prehrano siromašnega prebivalstva. Ovadila ga je neka pogumna kmetica iz Volarij. Z utajenimi živili je omenjeni razvil lepo kupčijo z okoliškimi trgovinami in si s tem služil prav mastne denarce.

—En milijon dolga v Renski občinski blagajni. —Gorica, septembra 1934. — Res, da je ni danes občine, ki ne bi imela vsaj 100.000 dolga. Toda z milijonsko se pa malokatera lahko ponaša, zlasti še tako majhna občina kot je renška. Seveda, tega dolga ob rednem gospodarstvu ne bi bilo. Pripomogli so k temu razni gospodarski podeshiti, tajniki, blagajniki in pa razne potrebe za vzdrževanje fašističnega pompa. Pri vsaki stvari je občinska blagajna prva, ki more priskočiti na pomoč. Navadno imenuje to fašistično časopisje kot znak nacionalne naklonjenosti in vdanosti, kar par funkcionarji poneverijo pravijo, da je treba za reprezentacijo. Če že le preveč tako "reprezentirajo" s pomočjo občinske blagajne, jih prestavijo in pošljejo na njihovo mesto drugega, navadno še bolj zmoeznega za tako "reprezentiranje." Tako je bil pri nas. Pol je šlo za parade, pol za "reprezentance", ostalo pa, to je ves dolg, za občinske zadeve. Zgleda, da drugod ni mnogo ali pa nič boljše.

Nesramno postopanje italijanskih obmejnih straž

Hotedriča, oktober. — V zahrbtnosti in nesramnosti se prav gotovo ne more nobeden kosati z Italijani. V tem so pravi mojstri! Ob meji v naših krajih imamo že več takih slučajev, mnogokrat katerega

tudi prezremo in ga ne zabeležimo. Nič čudnega, za nas so to že vsakdanjosti. Nedavno je brigadir iz obmejne stražnice v Hotedriči dal poklicati k sebi v stražnico Pavšica Antona, jugoslovanskega državljana, 53 let starega delavca, očeta treh otrok, po rodu iz Tolmina. Nič hudega sluteč je Pavšič odšel v stražnico, od koder se ni več vrnil. Ko so to domači opazili, so prosili pojasnila obmejne stražnice in brigadirja samega, ki pa je izjavil, kot je to že njegova navada ob takih prilikah, da o Pavšiču ničesar ne ve. Na ženino prošnjo in moleodvarila je, ki je prinesla možu obleko (Pavšič je šel naravnost z dela in je bil golorok), je brigadir sprejel, vendar pa ni dal o izginulem nobenih pojasnil.

Domačini, ki so imeli že večkrat priliko spoznati italijansko zahrbtnost, naj bodo v bodoče zelo previdni ter naj ne hodijo v take pasti.

Tri mesece zapora, ker je pokušal žganje!

Gorica, oktober. — Jože Mihelič iz Petrova pri Rihembergu je bil v Gorici obsojen na tri mesece zapora in 1356 lir globe, ker so ga financarji zasacili, da je pokušal žganje.

Težka kazen zaradi volov iz Jugoslavije

Trst, oktober. — Franc in Viktor Trošt iz Predgrizbe pri Idriji sta bila zadnje dni obsojena na 10,589 lir globe, ker sta utihotapila tri pare volov iz Jugoslavije.

Devet mesecev zapora za 12 l. žganja

Gorica, oktober. — Mihael Zelinsček, Božo Kodromac in Jože Jerončič so bili te dni v Gorici obsojeni na devet mesecev zapora, vsak na tri mesece, in v skupno plačilo 10,408 lir globe, ker so brez dovoljenja skuhal 12 litrov žganja.

Fr. Stele: Marija priprošnjica s plaščem v cerkvi sv. Primoža pri Kamniku

V srednjeveški umetnosti je igrala Marija veliko ulogo. Izraz njenega češčenja se je javljal pogosto v danes težko razumljivih ikonografskih zamišlih. Enega takih globokih in lepih zamislov nam predstavlja slika Marije priprošnjice s plaščem na severni steni ladije cerkve sv. Primoža nad Kamnikom. Ideja Marijine zaščite nad trpečim človeštvom je znana tako zapadni kot vzhodni cerkvi, samo da so jo različno izražali. Na zapadu, se je iskristalizirala v liku stoječe Marije, katere plašč se razširja na vse strani (včasih ga drži sama, včasih angelji ali svetniki priprošnjiki), pod plaščem pa so zbrani zastopniki stanov, ki so se zatekli pod njeno varstvo. Ta preprosti kip, za katerega razlaga ni potreba posebnega aparata, se najde od XIV. stoletja dalje v vsi zapadni Evropi v različnih variacijah, malo drugačnih v Italiji kakor na severu, a obojih lahko razumljivih. Tekom XVII. stoletja pa polagoma izgublja svojo popularnost. Največja umetnina te nekomplirane vrste je v Sloveniji Marija s plaščem v velikem oltarju romanske cerkve na Ptujski gori na Štajerskem, kjer se je pod plaščem zbralo vse sorodstvo takratnih celjskih grofov. Kip je iz ok. 1. 1420. V XV. stoletju pa se je začel ta preprosti kip komplicirati in dobivati sočasne proteze, ker je ljudstvo trpelo pod mnogimi nadlogami (ena pod mnogimi znanih so Turki), in se je prav radi njih hotelo priporočiti Marijini pomoči. Tako časovnemu položaju komplirano sliko predstavlja tudi slika pri sv. Primožu. Slika nam predstavlja pogled v obsežno pokrajino, kjer se v ozadju vrše vse vrste nadloge, pod katerimi je trpelo takratno človeštvo; Turki napadajo lju-

di in jih more, ropajo in zadržajo hiše in cerkve, od lakote in bolezni pada živina in ljudje in umira, koblice in toča uničujejo pridelke. Nad pokrajino plava v oblakih Bog Oče, ki kaznuje s temi nadlogami ljudi za njihove grehe, a pravkar vtika meč v nožnico. Spodaj v ospredju pa kleči na desni Marija, katere plašč razprostira na strani sv. Primoža in Felician, patrona cerkve, kjer se slika nahaja, pod plaščem pa so zbrani zastopniki vseh posvetnih (na desni) in duhovskih (na levi) in molijo. Marija gleda proti levi in drži z desnico desno stran svojih prsi. Na levi, kamor so obrnjene njene oči, kleči nagri mučenik Jezus, gleda prosoče k očetu navzgor in mu kaže svoje rane. Vsebinska te slike je bila ob času postanka splošno znana, saj je nastala na podlagi naziranja, ki so ga takratni kristjani pogosto srečavali v pridigah, našemu času pa je postala nerazumljiva, tako da so važno potezo, kako Marija svojem Sinu kaže svoje materinske prsi, okrog 1. 1840 celo preslikali, češ da je slika nedostojna. Vsebinska slika pa je ravno po tem detajlu pravilno razumljiva in zelo globoko zamišljena sledeča: Človeštvo trpi od mnogih nadlog, ki jih Bog pošilja nadnje radi njegovih grehov. Marija se je zavzela po priprošnji prstrov sv. Primoža in Felician na trpeče in jim razprostrla svoj plašč, kjer so varni. Bolj jasno kakor pri sv. Primožu je izraženo to varstvo njenega plašča v podobni sliki, ki je ohranjena v odlomku v severni ladiji farne cerkve v Vuzenici na Štajerskem in enaki sliki v grajski kapeli v Brucku pri Lienzu na Tirolskem. Tam namreč Bog Oče strelja puščice, ki imajo v nekaterih drugih primerih napise "Kuga," "Lakota," "Vojska," te pa se lomijo, kakor hitro se zadenejo ob plašč, tako, da so oni pod Marijinim varstvom obvarovani pred njimi. Marija pa je po cerkvenem nauku samo posrednica med človeštvom in svojim Sinom, ta šele posreduje njene prošnje pri Očetu. Tako uči sv. Bernard (Sermo in nativitate B. M. c. 7) in to pojmovanje je podlaga koncepcije naše slike. Marijino posredstvo pri Sinu pa je utemeljeno v njenem materinstvu, s tem, da na sliki Marija kaže svoje prsi in gleda na Sina, češ, glej prsi, ki so te dojile, se pozivlja na to svoje razmerje do njega, da ga omehča za priprošnjo pri Očetu. Sin posreduje prošnjo dalje: Obrnil roke s svojimi ranami. Oče je torej: Kristjani so zaupljivo pribežali pod Marijin plašč, ta je razgrnila svoje materinske prsi in se zaupljivo ozrla v Sina, ki se pri Očetu sklicuje na svoje trpljenje. V srednjem veku je na ti podlagi nastala, kakor poroča Beissel v svoji Zgodovini Marijinega češčenja, naravnost krilatka, nanašajoča se na to sliko: "Sin kaže Očetu rane, Mati Sinu svoje materinske prsi (Patri ostendit Filius vulnera, ubera Filio mater)." Slika, o kateri govorimo, je nastala okrog 1. 1520 in spada tudi po svojem umetniškem značaju med pomembne spomenike stare umetnosti v Sloveniji, gotovo pa zavzema med spomeniki marianke umetnosti odlično ulogo, ker nam priča o intimnem razmerju takratnih naših prednikov in Marijo.

Pantelejmon Romanov: Strah

Blizu pokopališča, prav na koncu vasi, sta pred zapuščenim kočjo s polomljenimi oknicami sedela dva mušiča v kmetijskih sukničah, kadila pipe in govorila s tihim glasom. To je bila straža, ki je ču-

vala mrtvo truplo: v tej prazni koči je visel obešenec.

"Nu, najslabša reč je, če moraš stražiti mrtveca," je dejal eden izmed stražarjev, kmetič v veliki kosmati kučmi.

Njegov tovariš, visok, suhljat kmet v sukneni čepici, je izprva molčal, potem pa nehote dejal:

"Zato si pa lahko vsaj miren; najmanj, kar moreš pričakovati od njega je, da ti ne ubeži."

"Tisto je že res, a . . ." ozrl se je okrog sebe in ni končal.

Blizal se je hladen jesenski večer. Od druge strani vasi sem je bilo slišati pesem. Neki praznik je bil in ljudje so se še zabavali.

"Dobro je, da vsaj ljudi slišim, malec bolj veselo je vendarle," je dejal mušič v kučmi. "Lani se je mlinar utopil v jezeru. Kaj praviš na to: kadar takole zvečer grem mimo tiste ga kraja, sem kar ves trd."

"Te bo mar snedel, ko niso od njega ostala niti čreva več," je dejal visoki kmetič, sesal pi-po in gledal v stran.

"Nič da ni ostalo . . . Ali pa bi se šel na tistem kraju zvečer kopat? . . ."

Visoki kmetič ni na to nič odvrnil.

"Sam vem, da pokojniki ne hodijo okoli in da ničesar ne morejo napraviti, strah me je pa vendarle. Samo pomisli: ko sem ga včeraj pogledal — v kočji visi, oči ima izbuljene, jezik, lice — si kar nisem upal iti v temno vežo."

Pramen na zapadu je ugasnil. Takoj je postalo temneje in hladneje.

"In zdaj še veter, kakor našlaš," je dejal mušiček v kučmi. "Nič ni slabšega od teh smrek v njih zmerom veter tako nelepo šumi, žvižga, piska . . . Tam za vasio, pri kapelici, so tudi smreke. Zgodilo se je, da sem takole ponoči šel tod mimo, one pa so šumele — tako tesno mi je bilo pri sru, najrajši bi napravil ovinek."

"Kaj pa govoriš samo o enem in istem, samo dobro voljo mi kvariš!"

Kmetič v kučmi ni nato dejal nič, le okrog se je spet ozrl in proti koči je pogledal.

"Vsaj dver bi bili lahko čez dan zaprli . . . S kakim kolom bi jo podprli?"

"Čemu?"

"Bolje bi bilo tako . . . Če se kaj zgodi, bova pa midva kriva."

"Kaj pa naj se zgodi?"

"Kdo ve, na svetu je vse mogoče. Nu, nič slabšega ni od tega . . . Če bi bil vedel, bi bil odšel v mesto . . ."

Namah sta oba umolknila.

"Kaj je to? Ali si ti zaro-potal?"

"Ne, jaz ne."

"Kaj pa je bilo potemtakem?"

"Morda je bil veter?"

"Saj je bilo najbrže kaj takega."

Čez minuto sta prestrašeno pogledala proti vratom kočje, v kateri je visel obešenec . . . Odtod je bilo jasno slišati pri-tajen ropot, kakor da nekdo leze skozi okno v hišo ali pa iz nje. drugega in nič nista dejala. Na-to sta vstala, pobrala svoji gorja-či in presedla malo delj od kočje.

Mahoma sta iz kočje zaslislala vzdih s kakršnim truden človek navadno leže in si pretegne ude. Oba sta hkratu obrnila glavi proti koči in začutila, kako se jima ježilo lasje.

"Smreka šumi, da bi jo sam vrag . . ."

"Veš, da ničesar ni in ne more biti pa se boš vendar vso noč tako-le vrtel. Pa še pokopališče je zraven . . . Nu, nič ni hujšega od tega . . ."

Ze tedaj, ko se je bilo komaj pričelo temniti, je bil stopil na cesto, ki je vodila mimo pokopališča, raztrgan človek velike postave, ves na gosto obraščen — eden izmed tistih, ki so se po porazu belih vračali v svoje (Ljudje na p. strani)

MISIJSKI ŠKOF IRENEJ FRIDERIK BARAGA

Spisal DR. FRANCO JAKLIČ

Baraga je potem preko Koeln dospel v Muenchen. Bavarski kralj Ludovik ga je povabil na obed in ondotno Ludovikov misijonsko društvo mu je obljubilo 2000 renskih goldinarjev podpore. V Linzu je obiskal Baraga Ruedigiera, znanega borca in trpinca iz nemškega verskega boja.

Smoter potovanja je bil Baraga seveda Dunaj, sedež Leopoldinske družbe. Nastanil se je pri svojem rojaku, poznejšem ljubljanskem škofu Jernej Vidmarju, tedanjem ravnatelju Avgustineja. S hvaležnostjo se je hitel pokloniti svojemu dolgoletnemu podpiratelju, dunajskemu nadškofu Mildeju in ostalim odbornikom Leopoldinske družbe. Dne 23. januarja jim je izročil spomenico o svoji škofiji in njenih kričečih potrebah.

Dne 26. januarja je po 17 letih zopet dospel v Ljubljano. "Zgodnja Danica" je zapisala istega dne: "Ravno smo zvedeli, da bodo ob petih popoldne danes naš rojak, preč. g. škof Friderik Baraga, po železnici prišli z Dunaja v Ljubljano." V Ljubljani je bil Anton Alojzij Wolf še vedno za škofa in Baraga ga je šel pozdraviti. Drugi dan po prihodu je že ob petih zjutraj maševal v stolnici pri oltarju presv. Rešnjega Telesa, ki mu je bil kot novomašni oltar še vedno drag. Kako vestno je Baraga napolnil z delom in trudom za Bega in za duše vseh teh 30 let, ki so potekla od novomašniškega jutra! Obiskal je tudi svojega botra in dobrotnika, sedaj osamelega starčka dr. Julija Dolinarja, ki je štiri leta potem umrl. Danica je ob Dolinarjevi smrti še posebej poudarila, da je bil velik prijatelj misijonstva. Veliko je volil za misijone in gotovo ni prezrl misijona svojega birmanca in gojenca.

Dne 29. januarja, na spominjski dan sv. Franciška Saleskega, je Baraga pridigal v stolnici o grchu. "Kako jih Ljubljanci čislajo, je posebno pokazala v nedeljo škofijska cerkev, ki je bila pri njih nemški pridigi s poslušalci vseh stanov natlačena," poroča Zgodnja Danica, potem pa slavi tudi Baragove zasluge za indijansko slovstvo.

Zmotno pravi, da ima Baraga kakih deset duhovnikov v škofiji. Vabi duhovnike in bogoslovce, da se mu jih naj nekaj priključi. Imenuje ga "biser v cerkvi Kristusovi." Poprosi tudi za denarno podporo za Baragove misijone in obljublja, da bo seznam darovalcev vselej v listu sproti objavljen. Res bremo nekaj mesecev imena oseb, ki so prispevale za indijanske misijone, a ti prispevki so bili veliko manjši kot prispevki za Ksobleharjev afrikanski misijon, ki je bil Luki Jeranu, uredniku Danice kot bivšemu udeležencu še posebno pri srcu. V 6. številki je Zgodnja Danica prinesla pozdravni sonet Matevža Hladnika, ki imenuje Barago "najmilejšo zvezdo obnebnja Slovenije," katera "se dviga med neznabogov roje."

Baraga v svoji ponižnosti o svojih trudih in uspehih ni rad govoril in je tudi v pridigah v Sloveniji raje obravnaval temeljne verske resnice. Pa so navzlic temu množice, ki so ga povsod navdušeno pozdravljale, dobro vedele, da je ta svetli mož, ki je dvignil čast domovine tudi onstran morja, poseben izvoljenec božji.

Zadnjega januarja se je Baraga pripeljal v Trebnje, v kraj svoje mladosti, kjer je zdaj žive la njegova ovdovela, že 60-letna sestra Amalija. Dekan Rozman

mu je šel z duhovščino in ljudstvom daleč naproti, zvonovi so mu peli in topiči veselo pokali v pozdrav. Pristrčno je moralo biti tudi to njegovo snidenje s sestrom, ki je vse dni življenja zvesto delila njegovo veselje in njegovo žalost. Sam Bog mu jo je bil poslal kot razumevaljočo in tolažečo spremljevalko na njegovi težki poti. Pred 23 leti ji je krvavelo srce, ko je kot preganjan kaplan odhajal v mrzlo tujino; solze radosti pa so ji zdaj zalile oči, ko je stopil, prebogati z zaslugami v škofovski obleki prednjo in ji dal svoj škofovski blagoslov. Na svečnicu je imel Baraga blagoslovitev sveč in slovesno škofovsko sv. mašo, potem pa pridigo. Vse je pričakovalo, da bo govoril o misijonu in Indijancih, pridigal jim je pa o uboštvi. Ni mu bilo težko govoriti o ljubezni do uboštva, saj je njegov bivši grad onstran Temenice še vedno posno stal, a ni nosil njegovega imena. Ljudstva se je bilo toliko sešlo, da je bilo tudi pokopališče polno in so morali stražniki paziti na red. "Pevci so zapeli Baragi v cerkvi pozdravno pesem, ki jo je nalašč za to slovesnost zložil Emanuel Tomšič in katero je potem 9. marca priobčila tudi Zgodnja Danica. Po maši je imel Baraga še nemško pridigo o darovih sv. Duha in je birmal svojega 7letnega pranečaka Jožefa Friderika Gressla, vnuka Amalije, ki je pozneje postal častnik pri kranjskem 17. polku v Celovcu.

Dekan je pripravil sijajno kosilo za visokega gosta, za duhovščino in za uradništvo. Baraga je pa rekel, da ni vajen take gostije; vzel je na krožnik nekaj krompirja in fižola, pojedel, se prijazno poslovil in odšel v svojo sobo. Samo še en dan se je potem pomudil pri sestri. Dne 3. februarja je obiskal rodno Malo vas in svojo krstno župnijo Dobrič. Tudi to pot je skoro pol ure molil pri krstnem kamnu in solze so ga tako oblivale, da se je tudi navzočim enako storilo. Potem je šel naravnost k oltarju in imel dolg govor o krstu in milosti božji. Preko Novega mesta se je peljal v Metliko, kjer je bil sredi bridkosti dozorel za indijanski misijon. Kolika razlika med tedanjim odhodom in sedanjim škofovskim prihodom! V nedeljo 5. februarja je množici, ki je prihitela iz vse okolice, pridigal o molitvi, o misli na božjo pričujočnost in o štirih poslednjih rečeh. Nazaj grede je še en-

krat obiskal Dobrič in gradič Malo vas; sam se je v enournem pomenku s tedanjim lastnikom Treotom tako raznežil, da je jokal. Tudi na trebanjskem gradu se je — zadnjič v življenju — pri svojih še enkrat malo pomudil. Amalija je bila opazila, kako siromašno je oblečen. Brž mu je naredila nekaj parov spodnje obleke. On je pa vzel le nekaj malega, vse drugo je podaril siromakom. Ko ga je sestra opomnila, da je zanj naprava, je odvrnil: "Zame je dovolj, če imam toliko, da se lahko preoblečem."

Ko se je peljal proti Ljubljani, je v Višnji gori obiskal tudi svojega bivšega metliškega tovariša Antona Sadavina, ki je tam živel v pokoju. Sivolas 80 letni starček je bil ves srecen, da je pred smrtjo mogel Barago prositi odpusčenja za svojo neljubeznost do njega; zlasti ker ga je bil takrat v vinjenosti s škornjem udaril po glavi. Na obe kolena je padel pred njim, ga ihte prosil odpusčenja in mu potožil, da ga je tisti dogodek skozi vsa leta pekel v duši. Baraga ga je ves ganjen brž dvignil, pristrčno objel in poljubil.

(Dalje sledi.)

Zelo vzgojno. Neki tat je bil obdolžen nove tatvine. Ko pridejo orožniki ponj, mu reče mati: "No, zdaj pa imaš! Ali te nisem vedno svarila, da nikar ne kradi, ko veš, da nimaš sreče pri tem?"

Prevelika sreča. "Torej ali hočete postati moja žena?" — Zakaj se samo jočete in ne odgovorite?" — "Od samega veselja jočem. Še včeraj mi je namreč mama rekla, da bi rada poznala tistega osla, ki bo vzel tako kozo kot sem jaz."

(Nadaljevanje s pete strani)

gubernije in najrajši napravili velik ovinek, kadar so se približali naselbinam, obhjudenim krajem.

Sedel je v jarek pred pokopališčem in čakal, kdaj se stemni, nato pa se je pripeljal h koči na koncu vasi. Ustavil se je pred polomljenimi oknicami, hotel je posvetiti, pa se mu je zdelo škoda vžigalice in je kar v temi zlezel v bajto.

Tipaje je našel nekaj, kar je bilo podobno pričnam, in legel. Zadremal je bil že skoraj, ko je namah zaslišal neki glas tam v kotu. Široko je odprl oči in ves

ZELITE POSTATI AMERISKI DRŽAVLJAN?

Tedaj naročite najnovjšo knjigo, ki ima vse podrobne podatke za državljanstvo, in ki se dobi samo pri

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

Cena samo 20c

VAZNO ZA VSAKOGA

KADAR pošljete denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR selite koga iz starega kraja: KADAR rabite kake pooblastitve ali kako javno za stari kraj se obrnite na nas. KARTE prodajamo za vse boljše parnike po majhnih cenah in seveda tudi za vse izlete. Potniki so z našim posredovanjem vedno zadovoljni. Denarne politike izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu V JUGOSLAVIJO V ITALIJO

Za \$ 2.50	100 Din	Za \$ 9.35	100 Lir
Za 5.35	200 Din	Za 18.30	200 Lir
Za 7.50	300 Din	Za 44.80	500 Lir
Za 12.25	500 Din	Za 88.20	1,000 Lir
Za 24.25	1,000 Din	Za 176.50	2,000 Lir

Navedene cene so podvržene promemam, kakor je kurz. Pošljamo tudi denar branjavno in izvršujemo izplačila v dolarjih. V Vašem lastnem interesu je, da pošite nam, predno se drugje poslužite, za cene in pojasnila.

Slovenic Publishing Co.
(Olvas Narodni-Travel Bureau)
216 West 18 St. New York, N. Y.

prestrašen sedel na pričnan.

Potem ni bilo slišati nič več. Prišel je napeto prisluškovati. Nekje zgoraj je prihajal tenak, piskajoč šum, katerega vzroka ni mogel razumeti.

Spet je legel na hrbet in zamizal. Pri tem je iztegnil noge in glasno vzdihnil. Njegova noga se je oprla ob neki predmet, ki se je pod njenim pritiskom kmalu udal. Potem ga je nekdo sunil v podplat.

Mož je ves otrpnil.

Se enkrat je iztegnil noge, spet so na svojem potu nekaj srečale in naslednjo sekundo ga je spet nekaj sunilo v podplat. Izvlekel je vžigalce in z drhtečimi rokami prižgal.

Zagledal je noge, ki so v škornjih visele nad prično. Dvignil je glavo in namah ne s krikom, marveč z divjim tulenjem planil v tisto stran, kjer bi morala biti vrata.

Vrata so s treskom odletela, udarila ob steno, on pa je z dolgim skokom pridrvel ven, lasje so mu stali pokoncu in mrjavljinci so mu gomazeli po hrbtu. Zdelo se mu je, da ne kriči on, marveč zadaj nekdo, tisto, kar je viselo nad pričnami, tisto kriči in dirja za njim. Tisti trenutek, ko je bil skočil, sta izpod zemlje zrastle še dve strašni bitji: eno visoko, drugo nizko, prav majhno, in obe sta se razmršeni, strašnimi lasmi in z divjim tulenjem spustili pred njim v beg.

Mož je divje pisnil, skočil v stran, sedel na tla in nekam neleno podvihal noge. Čeljusti so se mu tresle, oči pa so divje gledale predse. Koliko časa je minilo, tega ni vedel, zakaj časa ni bilo. Oči so se mu proti volji okrenile v tisto smer, kamor ste se skrili strašni, kosmati bitji, ni jih mogel odvrniti proč, niti z roko, niti z nogo se ni mogel ganiti. Niti mežikniti ni mogel in požreti slino.

In mahomaj je ugledal tisto,

na kar je malone čakal: od one strani sem, kamor sta bila izginila kosmatinka, je bilo slišati zategnjene glasove, kakor da se podi sem cela čreda kosmatincev.

In na obzorju jesenskega neba, ki se je komaj ločilo od črnine zemlje, so se že prikazale njihove glave.

Rad bi bežal, toda, kakor se to dostikrat zgodi v snu, premakniti ni mogel niti enega uda, in vedel je, da jim itak ne bo ušel.

Cez minuto ga bodo našli.

Sedel je v prejšnjem položaju, noge podvihnane, dlani uprte v zemljo, zaradi česar je bil videti kakor da se pripravlja na skok. Pri tem je ves čas šklepetal z zobmi, ki jih nikakor ni mogel zadržati.

Slišal je besede, skoraj razumel jih je, toda bilo je ko v snu, in prav nič ni mogel odgovoriti. Niti kretnje ni mogel napraviti. In vedel je, da nima zmisla odgovarjati.

"Kaj je tam?" so kričali glasovi prihajajočih.

"Mrtvec se je odrgal..."

"Glejte ga! Glejte ga!"

Množica se je med tulenjem

BOŽIČNI PRAZNIKI

Oni rojaki, ki smorejo, bodo gotovo tudi letos poslali kak dolar svojcem v starem kraju za božične praznike.

Mi še 15 let nepretrgano pošiljamo denar v stari kraj za ameriške rojake točno in zanesljivo. Zato je v Vašem interesu, da nam poveste svojo božično pošiljko.

Cene za denarno pošiljko.

Za \$ 1.00	110 Din	Za \$ 9.35	100 Lir
Za 3.00	190 Din	Za 18.25	200 Lir
Za 10.00	400 Din	Za 27.30	500 Lir
Za 20.00	815 Din	Za 44.75	1,000 Lir
Za 24.25	1,000 Din	Za 88.50	2,000 Lir
Za 48.00	2,000 Din		

V navedenih cenah so zapodani vsi stroški. — Pošljamo tudi v am dolarjih. — Ker se cene sedaj čisto menjajo, so navedene cene podvržene spremembi, gori ali doli.

DRUGI POSLI S STARIH KRAJEM
Ako rabite pooblastilo, kupno pogodbo, ali kako drugo listino za stari kraj, ali, ako imate kak drug posel s stari krajem, se obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK
General Travel Service, Inc.
302 E. 72nd St., New York, N. Y.

Krasne slovenske božične razglednice (S KUVERTAMI)

Pravkar so izšle krasne slovenske božične razglednice, tiskane s krasnimi v več barvah tiskanimi božičnimi podobami. Na njih so tiskani slovenski božični pozdravi. Res nekaj, kar doslej še nismo imeli. Te slovenske razglednice zlasti priporočamo čitateljem, da si jih nabavijo in jih pošljejo svojim domačim v stari kraj za božične praznike. Vsak, ki bo to razglednico (Folder) prejel, je bo vesel in bo Vam hvaležen za njo. Ker so božična voščila in pozdravi že tiskani na razglednici, isto samo podpisete, jo zapečatite v kuverto in jo pošljete naprej. Te razglednice prodajamo:

MALE OBLIKE V VELIKOSTI (5½x4¼)

Posamezen komad	15c
6 razglednic	60c
Ducat (12) razglednic	\$1.00

RAZGLEDNICE VEČJE OBLIKE (8½x5½)

Posamezen komad	15c
6 razglednic	75c
Ducat (12) razglednic	\$1.25

Manj kot tri komade po pošti ne razpošiljamo. Istotako teh naročil ne razpošiljamo po poštne po-vzetju, zato je potrebno, da se znesek pošlje z naročilom. Naročila se sprejema samo do 8. dec. 1934.

Angleške božične razglednice

v krasnih barvah, z različnimi nabožnimi božičnimi podobami, s tiskanim angleškim božičnim voščilom, se dobijo v zbirki skupaj po 12 razglednic v boksi,

ZA \$1.00 S POŠTNIHO VRED

Posamezen komad 10c, manj kot 3 komade po pošti ne pošiljamo.

Ko naročate božične razglednice jasno omenite, li šelite slovenske ali angleške, da bo mogoče ustreči vaši žilji.

Naročila pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road
Chicago, Illinois

umaknila.

"Ali ni nobenega pirha tu? ... Velikonočno jajce bi bilo treba vreči vanj. Očrtaj krog! ... Krog!"

"Slamo je treba zažgati okrog njega!" so od vseh strani kričali glasovi.

"Z gorjačo ga je treba usekati po temenu; če je to on, bo gorjača odskočila."

"Hudiči, mar ne vidite, da možak sedi!" je zakričal neki glas.

"Sami vidimo, da sedi, toda kakšen možak je, to je vprašanje."

"Zobje, slišite zobe! Aj! ... " je zaklical ženski glas in množica se je spet s tulenjem umaknila.

"Pojd, pojd! Ni da bi gle dal."

"Počakaj malce, morda je pa le pravi človek."

"Človek ... saj vidiš, da so vrata v bajto odprta. Lep človek! ... "

"Brez jajca ni nič."

"Kdo si? Hej, govori!"

Mož je vedel, da ga izprašujejo, razumel, kaj ga izprašujejo, pa ni mogel razkleniti čeljusti in je samo šklepetal z zobmi.

Nekdo je zažgal kup slame in rdeč plamen je osvetil njegovo divjo postavo, sedečo na zemlji. "Od zadaj pojdi, od zadaj! Ne boj se! Močno udari! Po temenu!"

Mož je to slišal, pa vendar ni mogel obrniti glave, med tem ko je orjaški kmet stopil iz množice in se mu je z gorjačo v rokah pričel bližati od zadaj. "Če je on, bo gorjača odskočila," je dejal neki glas.

Mužik se je prikradel k na zemlji sedečemu. Samo še dva koraka. Vsem je zastala sap, ko so videli, kako se je dvignila težka gorjača.

Naslednji trenutek se je zaslislal top udarec, kakor po loncu s smetano, in na zemlji se deči se je zgrudil.

"Ni on! ... " je kričala množica in se oddahnila.

Iz ručine B. Z.

BOŽIČ V JUGOSLAVIJI

Tri plovitbe za praznike skozi

JUŽNO POT

"solčno stran Atlantika"

direktno do Jugoslavije

Saturnia — 7. decembra. Pride v Dubrovnik 21. decembra

Skozi Genovo — 15. ur do Jugoslavije

R E X 1. decembra

CONTE DI SAVOIA 14. decembra

Uživati boste NOVE NIZKE EXCURSION CENE s tem, da ostanete v Evropi petnajst dni. ROUND TRIP samo 1-3 več kot na en kraj do evropskih pristanč.

Za rezervacije se oglašite pri vsakem pooblaščenem agentu ali na

1000 Chester Ave.,

Cleveland, Ohio

ITALIAN LINE

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjam tužno vest o smrti moje ljubljene žene in matere 11 otrok

Marije Olivani

ROJ. AMBROZICH

ki je umrla dne 20. oktobra t. l. Vzrok bolezni je bila operacija in zadnje dni srčen napad; previdena je bila s sv. zakramenti pred operacijo.

Pokojnica je bila rojena 21. septembra 1883 v vasi Soura, fara Žiri, po domače Boštarjeva; bila je članica KSKJ. nad 25 let.

Zdaj se pa iskreno zahvaljujem društvu sv. Jožefa št. 41 v Pittsburghu za krasen venec in za udeležbo tajnika ter njegove soproge pri pogrebu. Istotako hvala društvu SNPJ za darovani venec pokojnici v zadnji pozdrav; pokopana je bila po katoliškem obredu. Moja srčna hvala g. župniku Rev. Kupic-u iz Imperiala, Pa. za opravljene obrede na našem domu in v cerkvi ter na pokopališču. Lepa hvala vsem onim, ki ste darovali za sv. maše zadušnice; Bog naj Vam to povrne. Srčna hvala vsem, ki ste prili pokojnico kropiti v tako velikem številu; to je pokazalo, da je bila pokojna priljubljena daleč naokoli, saj je bila udeležba pri pogrebu velika iz mesta ter okolice. Torej še enkrat najlepša zahvala vsem.

Dalje se iskreno zahvalim za darovane vence in sicer moje-mu zetu John Godesa ter njegovi ženi iz Imperial, Pa. Thomas Broun iz Mollenaer, Pa. in Geo. Resevich. Dalje hvala Miss Paulini Cughe za darovani šopek cvetlic. Hvala bratu pokojnice Mr. Jakob Ambrozichu in njegovi soprogi ter Mr. Frank Ambrozichu ter njegovi soprogi za darovane vence. Hvala tudi Mr. Frank Ambrozichu, bratrancu pokojnice in njegovi soprogi v Library, Pa. za vence. Hvala naši prijateljici Frances Rihel iz West Virginije za darovani venec in za obisk, ko je pokojnica ležala na mrtvaškem odru. Srčna hvala sploh vsem, ki ste se udeležili pogreba in ki ste jo prili kropiti. Bog naj Vam povrne. Pokojnico priporočam v molitev in blag spomin.

Bela žena, smrt nemila
žrtvi si izbrala je.
S koso svojo zamahnila,
s tugo nas navdala vse.

Ljuba mati, draga žena
se ločila je od nas;
zadnja ura smrtna njena
je odbila za ves čas.

V grobu tihem tamkaj sniva
večno spanje že sedaj ...
V miru božjem naj počiva
večno luč ji sveti naj!

Zalujoci ostali:

Urban Olivani, soprog:
Frances Olivani, Mary Brun, Cecelia Resevich, Matilda, Anna,
Elizabeth Olivani, hčere:
Vincent, Felika, Viljem, John, Frank Olivani, sinovi.

Moon Run, Pa. 1. novembra 1934.

OHIO, CLEVELAND TO MOVE ATHLETIC SET-UP

Midwest Basketball League Prospects Bright, See New Kay Jay Teams on Courts

KNIGHTS WIN, ANNEX 26TH CONSECUTIVE

Brooklyn, N. Y. — The Knights of Trinity basketball team opened the new season with a well earned victory over the Wyckoff Heights Democratic Club by the score of 35 to 25.

Three new faces appeared in the lineup, and from present indications these lads with the old members of the team seem well on the way to another undefeated season.

This victory was their 26th consecutive, and from the way the boys handled themselves in the initial game, great hopes are held for a continuation of this enviable record.

FLORIANS NAME REPRESENTATIVE

Ed Kompare Elected to Athletic Post

So. Chicago, Ill.—At a recent meeting held by the St. Florian Booster Club, Ed Kompare was chosen to represent the organization as delegate to the Athletic Board. Mr. Kompare's election comes in recognition for the invaluable service he has rendered in KSKJ Sports activities. As a delegate to the recent convention he served on the Athletic Committee which drew up the new regulations. Aside from being secretary of the club, he is also president of the Midwest KSKJ Baseball League, and Midwest correspondent to Our Page.

Double Bill Feature of Baragas' Jubilee Program

Milwaukee, Wis. — The Knights and Ladies of Baraga will celebrate the 40th anniversary of the K. S. K. J. Nov. 25, with a program starting in the afternoon. Louis Bashell will play his accordion to please the old folks. The play billed for the afternoon is called "Vedez."

The evening program will consist of an operetta entitled "Cleopatra." Six Knights are in the cast. The six Knights who will sparkle in the operetta are Anthony, Luke Janzovnik; Cleopatra, Joseph Matzelle; Pompey, Frank Koren; Caesar, Rudy Maierle; William the Ghost, Steve Nagenheim. After the evening play, dancing will be followed to the tune of Art Stone. Tickets in advance are 35c, at the door 40c.

SOS! All neighboring lodges stand by! We wish to see you among those present at our celebration. And for heaven's sake by all means come and see Cleopatra and see the wonderful dresses she will wear.

Helen Bremsek.

A sign over a dairy farm attracted the admiration of the local butcher. "Milk From Contented Cows," it read. Deciding to borrow the idea, he had the following sign hung out over his shop: "Sausages From Pigs That Died Happy."

La Salle Jay Girls Follow Bowling

Bowling is one of the predominant La Salle KSKJ sports. Local fans know there are five KSKJ girls, members of St. Ann's 'Society, No. 139, bowling in the regular ladies' league on Friday nights. They are Frances Jancer, Josephine Horzen, Theresa Woodshank, Ann Oklesen, Josephine Gergovich and others who do not belong to the lodge. Looks like real action this year.

Pitt Annual Hop Acclaimed Success

Pittsburgh, Pa. — There is not a member of the Pitt K. S. K. J. Booster Club who can't boast of the wide acclaim and success of the club's fourth annual Hallowe'en dance held recently.

The ballroom was literally jammed with patrons amazed at the decorative aspect of the affair. Goblins, witches, leaves and lanterns lent a true merry-making atmosphere.

Hermie Kumer's orchestra played in all its brilliance as was heralded before the event. Little, if enough, was said of Hermie's capability—more and the most of it was found out by the crowd.

Among the guests were Geo. Saroff, congressman-elect and Western Pennsylvania's first Slovenian attorney, and Ludwig Zupancic of Broughton.

Pitt Broadcaster.

Waukegan Parish to Sponsor Popularity Race

Waukegan, Ill. — Announcement is being made of the popularity contest that is being sponsored by the Mother of God Church in conjunction with the annual Fall Festival and Bazaar that will begin Sunday, Nov. 11 and continue for four consecutive Sundays, including Nov. 18 and 25 as well as Thanksgiving Day. This is a new and novel idea introduced to the members of the parish, being one of the first of its kind to be held here. Eight girls have already entered and are out getting their votes from among their numerous friends. Those entered are: Rose Kirn, Mary Lesnak, Mary Ann Mihalic, Sylvia Koncan, Mitzi Tercek, Sylvia Kovacek, Anna Vrklan and Mary Zaleck.

There are to be four prizes, the first a beautiful diamond ring that will be presented to the finalist in this contest on Thanksgiving Day. The winner will be crowned "Queen of the Bazaar" in a colorful ceremony and presented with the diamond ring. The second, third and fourth winners will also receive beautiful prizes.

The girls are getting their votes by selling chances at a penny apiece.

The contest is receiving widespread recognition locally from the newspapers and the people have pledged themselves to help their favorite candidate come out a winner.

DEADLINE NOTICE

The regular Our Page deadline is 8 a. m. Friday.

ANNUAL CAGE MEET CERTAIN

Champion Florians Will Defend Honors Again

By Midwest Correspondent

Chicago, Ill.—With baseball already tucked away for the rest of the year, and football in its final stretch, the Kay Jay Sports enthusiast is casting a watchful eye over the KSKJ basketball situation in the Midwest. At this early date, several KSKJ teams are in active training for a season of hectic basketball competition. It will not be long before other KSKJ outfits announce intensive practice plans.

In reviewing possibilities for another successful basketball tourney in the Midwest, we will not be far from wrong if we venture to hint that there will be twice as many teams entered in the prospective 1935 tournament. Indications are apparent that KSKJ youth responds to basketball competition. Last year's tourney which was held in Waukegan under the capable leadership of Father Butala, has kindled interest in the sport to such proportions that our future meets will be national in scope.

The coming Midwest tourney which will doubtlessly be held just before the Lenten season sets in, will once again see the St. Florian Boosters of So. Chicago defending their light and heavyweight crowns. The Joliet Boosters promise to come into the meet with renewed vigor and determination in their bid for the title. The St. Stephens of Chicago will also be there to prove their true mettle. There is no doubt that the Waukegan Kay Jays will respond again with the greatest amount of entries. Last year saw teams entered from St. Marys, No. 79, St. Josephs No. 53, and the girls from St. Annes No. 127, who were victors in the Girls' division. Other girl squads were from St. Marys No. 79, St. Stephens No. 1, St. Marys No. 78, the latter two from Chicago. In all, there were 15 teams entered.

Among the newcomers in the tourney, we have reliable information that South Chicago will produce two teams besides the champion St. Florians. There is a movement afoot to organize a team to represent St. Michaels Lodge No. 152, in KSKJ competition.

Also St. Theresa's girls of Lodge No. 225 in So. Chicago, who were active in soft ball competition all summer, have available basketball material which can be developed into a formidable outfit.

Chicago will have a new entry in the St. Aloysius Sports No. 47 who are grooming themselves at the present time for their initial contest. The Baragas of Milwaukee are seriously considering developing a couple of contenders for the tourney title.

Though it is a foregone conclusion that a KSKJ basketball meet will be held this winter, it remains for the Athletic Board to issue the first call for a meeting to discuss the date, place and arrangements. Inasmuch as most active lodge groups have already chosen

PERSONALS

Joliet, Ill.—Miss Rose Fordonski, daughter of Mr. and Mrs. Joseph Fordonski, 1217 N. Center St., became the bride of Mr. Frank Horwath, son of Mr. and Mrs. Martin Horwath, in a ceremony performed Nov. 3, in Holy Cross Church, Rev. Stanislaus Derengowski officiating.

Miss Rose C. Horwath, sister of the bridegroom and Frank Fordonski, brother of the bride were the attendants.

Following the ceremony a wedding supper was served in the home of the bride's parents for immediate relatives. The guests included Dr. G. C. Faulkner, Dale G. Nicholson, Fred Rub and Roy Rub, Mr. and Mrs. Clifton Brown.

Mr. Horwath was manager of the St. Francis, No. 29, K. S. K. J. baseball team of 1932.

BOWLING

Fellowship Game

By FRANCES JANCER

If you get into the game of bowling you will find a fine spirit of good fellowship around the alleys. Everybody is out for the exercise and the fun. You'll find them good sports among whom the spirit of fair play prevails. You will find that you are building up bowling alley friendships.

This is all apart from the physical benefit that you get out of the game. It's good exercise, it's fine for the digestion, and unlike most exercise that you take because you feel you have to, there is a lot of fun in rolling the balls down the alley. Whether you get a strike or your ball slithers off into the gutter, you at least get the exercise. You get the thrill of hopeful anticipation wondering whether all the pins will slide off the alley, or in the other case of wondering if at least two or three won't be knocked off before the ball hits the gutter.

The pleasure that comes from the first high score, or the satisfaction that comes from a noticeable improvement is always predominant.

You get a lot of bowling—the exercise, the crash of the pins, the satisfaction of accomplishment, for you are always working against your own best score, and the rivalry—you're always trying to beat the other fellow.

It's no trick to get started bowling. It doesn't require a course of instruction, it does not require a single bit of equipment, all it takes is the fifteen or twenty cents and the desire on your part.

Bowling is a KSKJ sport. In hopeful anticipation of the Midwest tournament many are already practicing, and others are about to get started. Then again, no doubt, there shall be the Eastern Duck Pin Tournament, an annual affair, started in commemoration of the 40th anniversary of the KSKJ.

Zingo!!! Hear those pins go over??

their athletic representatives, it will not be long before definite word regarding the tourney will be announced in this section. In the meantime, keep your eyes open and watch for further basketball developments.

CALL CONCLAVE OF JAY LODGES

Expect 15 Groups to Send Representatives to Meeting

SET DATE NOV. 21

Visitors to Be Entertained Following Conference

Cleveland, O.—An attempt to organize Cleveland and Northern Ohio KSKJ athletics will be made Wednesday, Nov. 21, when representatives of the 15 Cleveland lodges and neighboring groups meet to discuss plans.

The conclave which will get under way at 7 p. m. in the Slovenian Home, Holmes Ave., was arranged by a committee of St. Joseph's Lodge. Individual invitations have been sent to the respective lodges.

Though the meeting has been called to bring together representatives of the lodges, K. S. K. J. members interested in the move are also invited and will be given admission to the session.

Following the meeting, an entertainment program will be given in honor of the visitors.

VISITS WEST

Joliet, Ill.—Frank Bradach, member of the Joliet KSKJ Booster Club left for Los Angeles, Cal., where he will reside indefinitely.

Pitt Juvenile Athletic Club Takes Permanent Form, Elect

Pittsburgh, Pa.—The Pitt K. S. K. J. Juvenile Athletic Club is finally on its way to an unprecedented future. At a recent meeting the youngsters elected a permanent committee, laid down a set of by-laws and planned an entertaining schedule for the future.

The officers of the club are Nicholas Balkovec, president; Frank Tomec, vice president; John Mravinc, secretary; John Sutej, treasurer; Louis Flajnik, recording secretary; Board: Joseph Cesnik, president, William Gorup, John Tomec, Adam Balkovec; athletic director, Frank Zigon; sergeant-at-arms, William Persetic.

The by-laws provide:

1. Every member must be a member of the KSKJ Juvenile Department. Membership is open to all such members.

2. Every new member must pay a 15 cent initiation fee and every member thereafter 10c per month dues.

3. The club will sponsor

PERSONAL

La Salle, Ill.—Miss Ann Ceralic, daughter of Joseph Ceralic, Edwards Ave. and Hubert Jereb of Oglesby, Ill., were united in marriage on Saturday, Oct. 27 at St. Roch's Catholic Church in La Salle. The Rev. Father Paschal officiated at the ceremony.

Name New Examiner For St. Louis Lodge

St. Louis, Mo.—The Sacred Heart of Jesus Lodge, No. 70, announces the selection of a new medical examiner.

Of the Slovenian societies in St. Louis, No. 70 is the first lodge to have as its medical examiner a Slovenian physician. He is Dr. John A. Virant, 3902 Russell Blvd.

Now let's get busy and give Dr. Virant some work, and the society some new life.

Scribe.

Baragas Will Hold Election of Officers

Milwaukee, Wis. — At the Nov. 2 meeting of the Knights and Ladies of Baraga it was voted that every member is to dispose of one ticket and pay for it whether or not he attends the 40th Jubilee celebration.

Every member is requested to come to the December meeting, for election of officers will take place. The point of securing a new hall will also be settled at that meeting. It is thought that by renting a new hall more members will attend because entertainments will be held after the meetings. It was also mentioned by some of our sisters that the talents of many members was hidden and it would come to light by securing a new meeting place. Members, come and talk up! It was also suggested that hereafter we have refreshments. Come and see the results.

Helen Bremsek.

TRINITY KNIGHTS ELECT ATHLETIC REPRESENTATIVE

Brooklyn, N. Y. — Unanimously and strongly in favor of the new idea proposed by the Commissioner of Athletics, the Knights of Trinity stepped in line and elected John F. Staudohar as their contribution to this already popular new athletic scheme.

In order to show how original and thoughtful these lads are, allow me to explain a few items drawn up in letter form and given to the Knights' delegate, so that he might read it off at the 18th convention which is now history.

Unfortunately, opportunity not presenting itself at the convention, the letter was read at an athletic meeting held there. Some of the ideas proposed by the Knights are:

1. That the Eastern Athletic Director be given wider powers and stronger financial support by the K. S. K. J.

2. That each society in the East athletically inclined, appoint its representatives.

3. That one athletic meeting be called by the Eastern director and each society be represented in order to discuss tournaments and means of traveling expenses.

The main purpose of these proposals was to stir up interest in the East, which until now does not compare with that of the West, where tournaments are held in all branches of sports, annually and without much trouble.

In the East where K. S. K. J. societies are widely scattered this problem of meeting traveling expenses is the largest obstacle.

Far be it from me to try giving the Knights credit for the commissioner's new idea, but I merely want to show that this thought has been in their minds and discussed long before the new proposal came through.

The Knights are well represented in all fields of sport, but their glory is merely local and short lived due to obstacles which prevent them from competing with other K. S. K. J. societies, and sharing in the glory that is due a winner. The Knights remind all not to forget the annual dance at Queen's Lyceum, Nov. 17. Tickets can be obtained from the members. Come one, come all.

John P. Staudohar.

Washington's Maxims

Speak not ill of the absent. It is unjust.

It is better to be alone than in bad company.

A good character is the first essential in man.

Commerce and industry are best mines of a nation.

Associate with men of good quality if you esteem your own reputation.

To preserve is one's duty, and to be silent is the best answer to calumny.

I never wish to promise more than I have a moral certainty of performing.

Labor to keep alive in your breast that little spark of celestial fire called conscience.

Get the New Deal Habit!

KSKJ ATHLETIC BOARD

Frank Banich, chairman, 2015 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.

Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

William Kastelic, 15930 Saranac Rd., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

KSKJ Girls Bolster Kansas City Parish Team, Gain Championship

Kansas City, Kans.—In anxiously awaiting the departure of sullen skies for another season in which they hope to achieve greater heights in this forthcoming year. All members of the team are members of the KSKJ.

Pete (Duncan) Fabac.

Illinois Wines Hold First In Joliet Pin Circuit

W L

Ill. Wine and Liquor	8 4
Slovenic Coal	7 5
Johnston's Cookies	5 7
Hickory Markets	4 8

Unaware of the talent the squad possessed, the team was regarded as a mere set-up by few rival team managers before season's play opened, but on its initial appearance on the field, the club created a sensation among the sports followers by presenting a group possessing natural athletic ability.

Only after a terrific struggle, was the team entitled to the distinction of being the new city title holder after emerging victorious in a thrilling 5-game series with its most bitter rival, the St. John the Baptist, capturing three of the thrillers, the final combat going 14 innings, with both hurlers going the entire route and finishing in great style; the high standard type of ball portrayed by these two teams drew enormous crowds in attendance.

In losing the Greater Kansas City title to the Heart of America team, composed of a select group of highly touted players was a hard fought battle throughout, the outcome being in doubt until the final out. Incidentally the Heart of America team suffered the only defeat of the season to the Holy Family girls, two weeks previous the tournament.

The team held one or more victories over its opponents during the year, and at one time ran their consecutive wins up to 10, in all 19 were won, while only four setbacks were received.

During the tournament play a contest was being conducted to determine the most popular girl player, that honor was bestowed upon Louise Martincic, star shortstop of the Holy Family team. In addition to the honor the young lady also received a valuable prize.

Now for a glance at the personnel of the new Kansas City champions. First there is Mary Schwab, the portside flinger, who performed all mound duties and tossing them to Eva Kovach at the receiving end. The remainder of the inner defense provided the nucleus of power. A tall slender figure in Christine Dragosh covered the initial sack. The keystone bag was handled in a veteran manner by Kathryn Veselich, who was most dangerous in the pinches, with Louise Martincic at short, it was a stone wall, while the hot corner was handled gracefully by Agnes Maurin.

The outer garden provided the fielding feats. Mary Martincic in left field was responsible for many sparkling running catches; she also proved an exceptional aid in the powerful batting attack of the team. In the center pasture duties were shared by Ann Dercher and Ann Anzick, with Julia Gergich and Angeline Majerle a pair of speed demons alternating in right field. Short center field was ably taken care of by Ann Stimetz noted for her spectacular line drive catches.

Softball, only a trifle bit milder than baseball, but to many just as interesting and somewhat faster, has become an extremely popular sport in the feminine ranks and in closing the first season with huge success, the entire squad is

Joliet, Ill.—The Illinois Wine and Liquor team took undisputed possession of first place by sweeping the series with the Johnston's Cookies. The Slovenic Coals went into second place by taking three games from the Hickory Markets. High scorers were Lud Kuhar 227, M. Papesh 211, F. Ramuta 202.

Get the New Deal Habit!

WORTH KNOWING

A new motorcycle has a front wheel drive.

It is estimated that over 140,000,000 of people now speak the English language, over 51,000,000 the French, 75,000,000 German, 33,000,000 Italian, 42,000,000 Spanish, 13,000,000 Portuguese and 75,000,000 Russian.

Fifty vocations are taught in the United States navy.

Heavy firing on the battle fields overhead caused the fall of a 200-ton piece of salt in the mines of Wieliczka, Galicia. In Sweden a mile is 11,690 yards.

Electricity for power purposes is transmitted from Sweden to Denmark by submarine cable.

An English scientist has succeeded in obtaining seven gallons of fuel oil from a ton of seaweed.

School children in Seward, Alaska, went barefoot in December. This was not on account of destitution, but because of the exceptional warmth of the Japan current.

Statistics show that the number of automobile accidents increases only half as fast as the number of machines in service.

Finland has a greater proportion of its territory covered by timber than any other country in Europe.

Each man in the regular army is said to cost Great Britain \$1,500 a year.

In early Italian playing cards, cups took the place of hearts, swords of spades, and coins of diamonds.

If ducks go out into grass fields during the day in search of snails, a shower may usually be expected.

If you count the number of times the letter "z" is used in a book you will find the average to be less than one in a thousand.

Charles I. had, in his retinue, a dwarf only 18 inches tall.

The color magenta is named after a battle which was fought in the year of its discovery.

Louis XIV. drank the first cup of coffee made in France. It was then worth about \$29 a pound.

It is said that a hummingbird, when stripped of its feathers, is little larger than a bumble bee.

Turquoises derive their name from the fact that the first specimens were imported into Europe through Turkey.

FRATERNALISM

Fraternalism is described by Webster as a society organized for the pursuit of some common object by working together in a brotherly union. A form of association by which life insurance, sick allowance, funeral expenses, provisions for old age, or other similar benefits, are secured by means of regular dues, or special assessments, to be paid by the members.

An organization able to fully live up to the foregoing requisites must of necessity be established on firm ground. It is just like the old biblical story of a seed being sown on fertile ground and bearing good fruit.

Unquestionably, we of Slovenian birth, have the outstanding fraternal organization, and the one that can truly answer the above description by Webster.

Our good fathers and laymen, who over 40 years ago visioned the necessity of a true, staunch Catholic organization, laid the foundation for our present magnificent structure. When we look back over the accomplishments of our Union, we cannot help but take pride in our membership in the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union. We have had Spiritual Directors and Supreme Officers

who virtually gave their lives to combat opposition, from within and without, with the result that today, where less fortunate organizations are sorely pressed, we are constantly progressing spiritually, financially and numerically.

Should we, of this present generation, therefore forget the hard labors of our predecessors? I am sure we do not want to. Then how shall we show our appreciation for their work? There is but one answer. Let us all put our should-

er to the proverbial wheel and consider ourselves as individual campaign managers and bring in new members. The prospective field has not been thoroughly combed by any means. There are still hundreds, yes thousands of young and old, who perhaps are hesitant due to lack of information as to what we have to offer. Surely an organization, financially sound, based on true Catholic principles with a full coverage of sick, accident, disability and life insurance, including straight life, 20-payment life, 20-year endowment, and other forms of insurance, should have some appeal to everyone.

We realize that business conditions are still bad. But when we recall that during the past two years, in spite of the worst depression in the history of the country, we were able to show considerable gain in membership, we should not let this impede us in further progress.

Thursday, November 29, has been nationally set apart as a day of Thanksgiving. On that day, let us give thanks to God for the privilege of being members of this splendid organization, and promise ourselves to carry on for a greater KSKJ.

R. G. Rudman,
Member Finance Committee.

WILL LECTURE

A. J. Klancar, B. Sc. (Illinois), will give the following series of lectures beginning with December 4 at the St. Clair Branch Library, East 55th St. and St. Clair Ave., Cleveland, Ohio:

December 4: "Dr. France Prešeren, poet of romance."

December 11: "Ivan Cankar, novelist of the disinherited."

January 8: "Oton Zupančič, poet of song."

January 15: "Vladimir Levstik, novelist of peasant life."

Admission will be free. Lectures will begin at 7:30 p. m.

Three Pitt Lodges in Benefit Program

Pittsburgh, Pa. — Three societies of St. Mary's of the Assumption Church, will sponsor a gala affair Nov. 19, in the Slovenian Auditorium for the benefit of the church, under the sponsorship of the Christian Mothers, Blessed Virgin Sodality and the Holy Name society.

The Sodality will card a play, the Christian Mothers a Bingo and lunch, while the Holy Name group will arrange for the refreshments and dance.—In all it will be a three-feature program.

Members of the parish are requested to turn out for this gala event and help make it the biggest benefit enterprise of the year. Everyone is asked to do his bit, as did the Slovenian Auditorium in offering its premises free of charge.

The first curtain is scheduled for 7:30. Dancing and Bingo will start at 8:30.

YE OLDE FESTIVAL

Cleveland, O.—An interesting program billed as "Ye Olde Festival" will be sponsored Nov. 18 by the Holy Name Society in the St. Vitus' School Hall.

Luncheon will also be served. Admission 50c Time 7:30 p. m.

benefit of performer and listener. It was, however, found necessary that we appear in concert, at which admission will have to be charged to pay accumulated indebtedness.

Correspondent.

St. Joseph Sports to Make Bid for Interlodge Cage Honors

Cleveland, O. — Ready and a-rarin' to go, is the theme melody sung and heard among the members of the St. Joseph Sports basketball squad. Tonight, Wednesday, Nov. 14, the Sport's Maroon Marauders inaugurate friendly hostilities on the hardwood. The Progressives, an S. N. P. J. outfit, will provide the opposition in the curtain raiser for the 1934-35 season.

Ten quintets in all will be competing for Interlodge basketball supremacy in the coming spheroid campaign. Pre-season favorites according to the dopesters are the Spartans and Serbians, who were monarchs and runners-up respectively in last year's titular race. Practically every team in the Interlodge has been rebuilt or bolstered considerably by the addition of amateur, high school and college luminaries.

Treasure Hunt Lures Florians to Highways

So. Chicago, Ill.—The night of Nov. 6 may not have been so peaceful and quiet for you if you were one of the residents along the route of the St. Florian Booster Club treasure hunt. You might have been startled by a searchlight gleam somewhere on your premises, or in the woods that lie directly behind your abode. You might have heard the noise of an automobile drawing to a stop, and a group of mysterious figures rapidly search the roadside, discover something, and hurriedly drive away.

You would be inclined to search your mind for some plausible reason for all this mystery, then all of a sudden, it would dawn on you. Yes, you read it in the papers, the St. Florian Boosters of South Chicago are on their annual Treasure Hunt.

You are right, dear reader, it was SOME Treasure hunt. The local Kay Jays once again had an opportunity to reveal their sleuthing proclivities. And are they improving? Well, you should ask us. It will behoove the Committee to develop some newer and more perplexing clues. One's ingenuity in that respect will be overtaxed.

To give you the essence of it. Some 50 Boosters attended the regular meeting and awaited with pent-up enthusiasm the announcement of the first clue. After holding a bangup session, the word was given by Ed Kompare, chairman of the committee, and away they went on a 35-mile jaunt, 10 carloads of them, scurrying up and down Illinois highways on a trail brought them back to the starting point (St. George's Hall) where refreshments awaited the hungry crew.

As on previous occasions, Eddie Kucic, together with Joe Kucic and Joe Gornik, proved to be most adept in solving the intricate clues in the fastest time. But close on their tracks came Roman Sadowski, Frank Benkovich, Frank Selenik and Tony Franko, who were awarded second prize. Steve Willis and his crew came in third.

The enterprise was doubly successful. First, because it inspired a very large attendance at the meeting, and secondly because of its social and entertaining feature.

St. Florian Booster,

Kay Jays Lead the Way!

But, we should not let these pre-season predictions have any bearing on the possibilities of the Sports' chances of forging to the front. Last season these so-called experts picked our Kay Jay aggregation for a berth in the second division, but what happened? The lads who proudly carry the K. S. K. J. spirit and color finished a strong third. Being eliminated from championship consideration only after losing two hectic, riotous, hard fought struggles to a powerful Serbian five, both defeats were administered by the narrowest of margin, one exorbitant and deciding point. Not encroaching upon anyone, but simply illustrating how one errs in forecasting athletic contests. So, you Cleveland K. S. K. J. fans, keep your confidence in these boys.

Now, this doesn't necessarily mean that the Maroon Marauders will win the Interlodge diadem, but it is positively certain that the lads from out Collinwood way or Brick Yard (as George Panchur, secretary of society 169, expresses our neighborhood), will at all times carry the full strength of their powerful bodies in behalf of our K. S. K. J. Union. Fortunately blessed with the fighting spirit that has been instilled in us by our fraternal forefathers is another of the gifted assets bestowed upon the Sport's Marauders.

Back again in the Maroon and White lineup will be the same stalwart sons of K. S. K. J. who have been paramount figures in athletic circles of our Union in our locality for the past three years.

One additional recruit has been secured in the person of John Biaglow, a former star in the old K. S. K. J. baseball circuit. Joe Debenak, who was unanimously selected as the "Most Valuable Player" of the Interlodge is looking forward toward a bigger and better season.

The art of smashing and bruising drives has been developed to almost perfection by Boogey Dolenc. His aggressiveness spells doom for many of his foes. Not being of the tall rangy type of center, nevertheless Matty Kastelic plays a diligent brand of basketball. His motto, he reiterates modestly is "The bigger they are, the harder they fall."

One of the Interlodge league's outstanding defensive guards will cause the opposing forwards many a worry. Henry Urbanic is the gent who'll stop those high scoring aces. Another guard who is probably headed for a great season is Frank Cerne. Lastly your correspondent will try to help along.

Thus we number seven, seven young men whose ambition in winning, losing or drawing is to uphold our K. S. K. J. traditions.—Tacksile.

SNOW BALL DANCE BILLED CHICAGOANS

Chicago, Ill.—For one gala evening of fun attend the Snow Ball Dance to be sponsored by the Blessed Virgin Sodality Saturday evening, November 17 in St. Stephen's Ballroom, Cermak Rd. and Lincoln St.

Music will be furnished by Ray Ragnin and his orchestra. Just follow the crowd and have a real evening of fun for the small fee of 35c. This dance will be for the benefit of St. Stephen's Church.